

อภินันทนาการ

สำนักหอสมุด

แม่ลูกสายใยแห่งรัก

วิจิตรา จำปาสุข

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยนเรศวร

วันเดือนปี พ.ศ. ๒๕๕๘

เลขทะเบียน 10843141

เลขเรียกหนังสือ

ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์

พฤษภาคม 2558

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

LOVING INTERCONNECTION OF MOTHER AND CHILD

An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
of the Requirement
for the Degree of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design

May 2015

Copyright 2015 by Naresuan University

คณะกรรมการสอบศิลปินพนธ์ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ เรื่อง แม่ลูกสายใยแห่งรัก ของ
นางสาววิจิตรา จำปาสุข เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

.....ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ที่ร่วมกับ พรมรัตน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษบะสิทธิ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์สมหมาย มาอ่อน)

.....กรรมการ

(อาจารย์อัคม พองโป่ง)

.....กรรมการ

(อาจารย์ฐิติ สมบูรณ์เอนก)

.....กรรมการ

(อาจารย์ชญาณิศ ชิงช่วง)

อนุมัติ

(ดร.สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2558

ประกาศคุณปการ

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณมาตรา สมาชิกในครอบครัวทุกคน ที่ให้ความรัก ความห่วงใย กำลังใจในยามที่ท้อแท้ คอยชี้แนะแนวทางการปรับตัวในหลายอย่างมาโดยตลอด ขอบคุณคณาจารย์สาขาวิชาออกแบบศิลป์ทุกท่าน และขอบคุณเพื่อนๆ ในสาขាពุกคุนที่เคยช่วยเหลือทุกอย่าง จนศิลปินพนธุ์ชุดนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

การวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาของอาจารย์สูตร สมบูรณ์เอนก ประธานที่ปรึกษาศิลปินพนธ์ และอาจารย์สมหมาย มาอ่อน กรรมการที่ปรึกษาศิลปินพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษาหารือ และข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเอาใจใส่ และสนับสนุนให้กำลังใจ แก่ผู้สร้างสรรค์มาโดยตลอด ทุกขั้นตอนของการทำศิลปินพนธ์ จึงขอกราบขอบพระคุณ เป็นอย่างสูงในความกรุณาของอาจารย์ทั้งสองท่านมา ณ โอกาสนี้

ท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ที่สนใจที่จะศึกษาศิลปะทุกท่านที่พิจารณาเห็นว่าเอกสารประกอบศิลปินพนธ์ฉบับนี้ จัดสามารถสร้างแนวทางและจะเกิดประโยชน์ให้แก่ท่านๆ ได้ใช้สำหรับเป็นการศึกษาและสร้างสรรค์ศิลปะที่เป็นระบบในอนาคต

วิจิตร จำปาสุข

ชื่อเรื่อง	แม่ลูกสายใยแห่งรัก
ผู้จัดสร้างสรรค์	วิจิตรา จำปาสุข
ประธานที่ปรึกษา	อาจารย์ธีรัตน์ สมบูรณ์เอนก
กรรมการที่ปรึกษา	อาจารย์สมหมาย มาอ่อน
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปินพนธ์ ศป.บ สาขาวิชาออกแบบ
คำสำคัญ	ทัศนศิลป์, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2557 ความรัก, แม่กับลูก

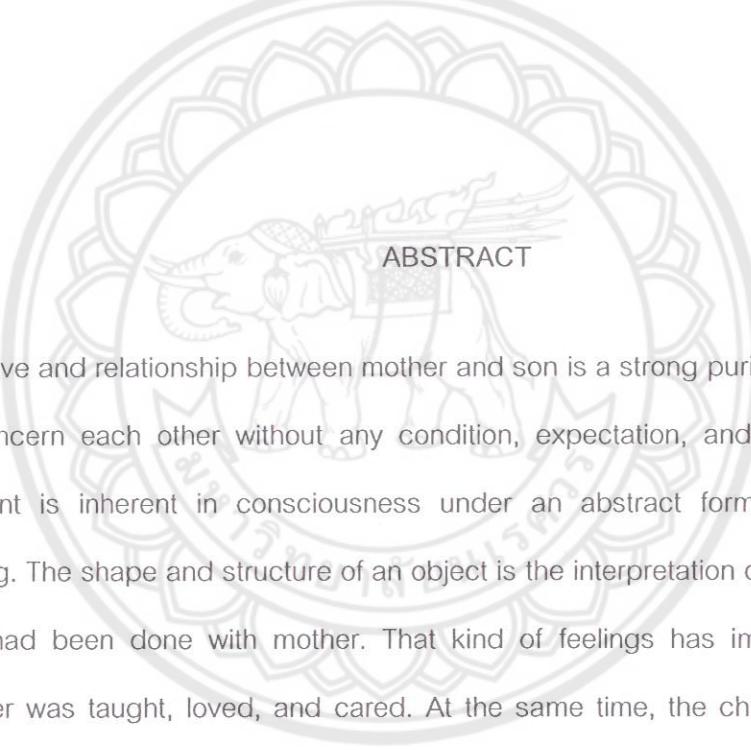
บทคัดย่อ

ความรัก ความผูกพันระหว่าง แม่กับลูก เป็นความรักที่บริสุทธิ์ ความรักแบบไม่มีเงื่อนไข ไม่มีความคาดหวัง และไม่มีขอบเขต ที่ข้อนี้เน้นอยู่ในจิตสำนึก ภายใต้รูปทรงแห่งนามธรรมที่เกิดขึ้น การประสานและเคล้าคล้อยของรูปร่าง แสดงความรู้สึกภายในที่ถ่ายทอดออกมายังกิจกรรมที่ทำร่วมกันกับแม่ในวัยเยาว์ เพราะในวัยเยาว์เป็นช่วงเวลาที่เด็กสามารถดัดแปลงตัวเองอย่างรวดเร็ว ทั้งการสั่งสอน การอบรมความรักความอบอุ่น จึงทำให้เด็กได้รับรู้ถึงความผูกพันและความรัก ที่แน่นแฟ้น

ทั้งนี้จึงทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดแนวคิดตลอดจนใช้จินตนาการในการสร้างสรรค์ (Imagination)

เพื่อตอบสนองความคิดของตนเองและผู้สร้างสรรค์ ให้นำมาถ่ายทอดแสดงความงามทางสุนทรียภาพ ซึ่งเป็นเรื่องของหลักการทำงานศิลปะและทัศนธาตุ เพื่อตอบสนองความคิดและกระบวนการทำงานของผู้สร้างสรรค์ รวมทั้งได้ศึกษาค้นคว้ากลวิธีเทคนิคในการสร้างสรรค์ผลงาน ให้สอดคล้องกันเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้มีความสมบูรณ์

Title	Loving Interconnection of Mother and Child
Author	Wijitra Jumpasook
Advisor	Mr.Thiti Somboonanek
Co - Advisor	Mr.Sommai Ma-on
Academic Paper	Art thesis for Bachelor of Fine and Applied Arts (Visual Art Design), Naresuan University , 2014
Keyword	Love , Mother and Child

ABSTRACT

Love and relationship between mother and son is a strong purity feeling of affection and concern each other without any condition, expectation, and illimitableness. This sentiment is inherent in consciousness under an abstract form of integrating and blending. The shape and structure of an object is the interpretation of childhood activities which had been done with mother. That kind of feelings has immediate memorized whatever was taught, loved, and cared. At the same time, the children were aware of closed kinship and love.

As stated, in order to take a response of my thought, I have used the idea and imagination to create a perfect form of sculpture which reveals an aesthetic by using art elements, technique, and procedure that go along with concept.

สารบัญ

บทที่

หน้า

ประกาศคุณปักการ.....	ก
บทคัดย่อ.....	ข
ABSTRACT.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญภาพ.....	ฉ

1 บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญ.....	1
วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์.....	2
ขอบเขตการสร้างสรรค์.....	2
คำจำกัดความ.....	3
กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์.....	4
2 เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง.....	
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ศิลปะ.....	5
ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	6
แนวคิดด้านความหมายประติมกรรม.....	7
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	7
อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	8
อิทธิพลจากปรัชญา.....	15
3 ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะ.....	
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ.....	16
การทำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะ.....	22
ข้อมูลภาคเอกสารหนังสือ.....	22

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	22
	การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์.....	23
	ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์.....	25
	กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์.....	28
	วิเคราะห์แบบร่าง 3 มิติ.....	30
	ขั้นตอนขยายชิ้นงาน.....	31
	ผลงานศิลปนิพนธ์.....	39
4	วิเคราะห์ทัศนธาตุ.....	
	ขั้นตอนการแสดงออกด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ.....	48
	หลักการองค์ประกอบศิลปะ.....	48
	หลักวิเคราะห์รูปทรง.....	48
	หลักวิเคราะห์เนื้อหา.....	57
5	บทสรุปผลการวิจัยแบบสร้างสรรค์.....	
	บทสรุป.....	58
	ข้อเสนอแนะ.....	59
	บรรณานุกรม.....	61
	ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	62

สารบัญภาพ

ภาพ

หน้า

ภาพประกอบที่ 1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	8
ภาพประกอบที่ 2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	9
ภาพประกอบที่ 3 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	10
ภาพประกอบที่ 4 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	11
ภาพประกอบที่ 5 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	12
ภาพประกอบที่ 6 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	13
ภาพประกอบที่ 7 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน.....	14
ภาพประกอบที่ 8 แผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะ.....	17
ภาพประกอบที่ 9 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกสารของรูปทรง.....	21
ภาพประกอบที่ 10 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับสร้างโครงสร้าง.....	24
ภาพประกอบที่ 11 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับทำพิมพ์.....	24
ภาพประกอบที่ 12 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับขัด-แต่ง.....	24
ภาพประกอบที่ 13 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1.....	25
ภาพประกอบที่ 14 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2.....	26
ภาพประกอบที่ 15 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3.....	27
ภาพประกอบที่ 16 ภาพแบบร่าง 2 มิติ.....	28
ภาพประกอบที่ 17 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นที่ 1.....	29
ภาพประกอบที่ 18 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นที่ 2.....	29
ภาพประกอบที่ 19 แบบร่าง 3 มิติ ชิ้นที่ 3.....	30
ภาพประกอบที่ 20 ขั้นตอนขึ้นโครงสร้าง.....	31
ภาพประกอบที่ 21 ขั้นตอนขึ้นดิน.....	32
ภาพประกอบที่ 22 ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์.....	33
ภาพประกอบที่ 23 ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์.....	34
ภาพประกอบที่ 24 ขั้นตอนการเปิดแม่พิมพ์ และ គักดิน.....	35
ภาพประกอบที่ 25 ขั้นตอนท่าน้ำยาล้างงานเตรียมหล่อ.....	36
ภาพประกอบที่ 26 ขั้นตอนหล่อปลาสเตอร์.....	37
ภาพประกอบที่ 27 ขั้นตอนทุบแม่พิมพ์.....	38
ภาพประกอบที่ 28 ขั้นตอนขัด-แต่ง ชิ้นงาน.....	38

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
ภาพประกอบที่ 29 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1.....	39
ภาพประกอบที่ 30 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1.....	40
ภาพประกอบที่ 31 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1.....	41
ภาพประกอบที่ 32 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2.....	42
ภาพประกอบที่ 33 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2.....	43
ภาพประกอบที่ 34 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 2.....	44
ภาพประกอบที่ 35 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3.....	45
ภาพประกอบที่ 36 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3.....	46
ภาพประกอบที่ 37 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3.....	47
ภาพประกอบที่ 38 หลักวิเคราะห์ภูปทรง.....	49
ภาพประกอบที่ 39 หลักวิเคราะห์เส้นโครงสร้าง.....	50
ภาพประกอบที่ 40 หลักวิเคราะห์เส้นรอบนокรูปทรง.....	51
ภาพประกอบที่ 41 หลักวิเคราะห์เส้นนำสายตา.....	51
ภาพประกอบที่ 42 หลักวิเคราะห์หน้าหนัง.....	52
ภาพประกอบที่ 43 หลักวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	54
ภาพประกอบที่ 44 หลักวิเคราะห์พื้นที่ว่าง.....	55
ภาพประกอบที่ 45 หลักวิเคราะห์พื้นผิว.....	56
ภาพประกอบที่ 46 หลักวิเคราะห์ทิศทาง.....	56

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ความรัก คือปรากฏการณ์อย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นภายใต้ธรรมชาติ คือสิ่งที่ลงมา ที่มนุษย์แสดงออกด้วยความผูกพัน ทะนุถนอม อ่อนโยน เป็นความบริสุทธิ์ ที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตสำนึก ความรักเป็นสัญชาตญาณที่มีอยู่ในตัวมนุษย์ทุกคน ตั้งแต่ รักตัวเอง รักพ่อแม่ รักคนรัก รักเพื่อน และรักเพื่อนมนุษย์ ซึ่งการแสดงออกของความรักแต่ละคนก็จะมีการแสดงออกที่แตกต่างกันออกไป

ครอบครัว เป็นสถาบันเล็กที่สุดของสังคมแต่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการสร้างสมาชิกให้สังคมประเทศชาติ ครอบครัวเป็นเบ้าแรกที่หล่อหลอมลักษณะนิสัย การสั่งสอน และพฤติกรรมของเรา เพราะตั้งแต่เด็กจนเติบใหญ่ ช่วงเยาววัย คือช่วงที่จะซึมซับสิ่งที่อยู่ใกล้ตัว ถึงที่สั่งสอน และจดจำได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้น พฤติกรรมของสมาชิกในครอบครัวจะก่อให้เด็กมีความรักความผูกพันกันทำให้เด็กเห็นถึงคุณค่าของความรักนั้นเอง

จนเป็นเหตุแห่งความบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประดิษฐกรรม ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรักความผูกพัน โดยนำเรื่องราวที่เคยได้ประสบตั้งแต่เด็กหรือกิจกรรมต่างๆที่ได้ทำร่วมกันกับผู้เป็นแม่ ซึ่งในกิจกรรมทุกอย่างล้วน反映出การอบรมสั่งสอน และสร้างความรักที่แน่นแฟ้นก่อให้เกิดเป็นสายใยแห่งรักระหว่างแม่กับลูก และสิ่งนี้จึงเป็นความบันดาลใจ ให้เกิดเป็นจินตนาการในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์นี้

2. วัตถุประสงค์ของการสร้างสรรค์

2.1 เพื่อเป็นการศึกษาด้านควำมรู้กระบวนการ ขั้นตอนการสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะนำไปสู่การบันทึก ผล การสร้างสรรค์ผลงานงานศิลปะ ให้อย่างเป็นระบบในรูปเอกสารภาคศิลปะนิพนธ์

2.2 ต้องการนำเสนอความสัมพันธ์ และสอดคล้องถึงรูปทรงที่บ่งบอกถึงการแสดงความรัก แสดงความ งดงามแห่งธรรมชาติ ของความรักระหว่างแม่กับลูก

2.3 เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ ตอบสนองความคิดและ ความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางศิลปะในรูปแบบผลงานประติมากรรมสร้างสรรค์

3. ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์งานที่เป็นศิลปะนิพนธ์นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดขอบเขตการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ผลงานมีลักษณะเป็นประติมากรรม 3 มิติ จำนวน 3 ชิ้น
2. เป็นประติมากรรมในลักษณะรูปแบบสัจنيยม (Realism)
3. แสดงรูปแบบ เนื้อหา และเทคนิคเฉพาะตัวทางประติมากรรมเทคนิคปั้นหล่อ
4. ผลงานประติมากรรมจะแสดงสุนทรียภาพทางด้านอารมณ์และความรู้สึกผ่านรูปทรงที่แสดงออกถึง ความรักความผูกพันของแม่กับลูก

3.1 ขอบเขตทางด้านเนื้อหา

3.1.1 ศึกษาลักษณะ รูปร่าง รูปทรง ในการแสดงออกถึงอารมณ์ ความรู้สึกเพื่อนำไปเป็น ส่วนประกอบในการกำหนดเนื้อหา และความหมายในงานประติมากรรมรูปแบบสัจنيยม

3.1.2 วิเคราะห์เหตุผล และเนื้อหาของรูปทรงในเรื่องของอารมณ์และความรู้สึกที่ต้องการ แสดงออกของแต่ละท่าทาง

3.2 ขอบเขตด้านรูปแบบ

ผู้สร้างสรรค์มุ่งเน้นสร้างสรรค์ผลงานประดิษฐกรรมรูปแบบสัจنيยม (Realism) ที่ได้นำเสนอผ่านทัศนะธาตุทางศิลปะ คือ รูปร่าง รูปทรง จังหวะ พื้นผิว พื้นที่ว่าง และความกลมของปริมาตร (volume) เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงที่มีรูปแบบเฉพาะตน

3.3 ขอบเขตด้านกระบวนการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ต้องการที่จะสร้างสรรค์ผลงานประดิษฐกรรมโดยให้ความสำคัญเกี่ยวกับจังหวะ ท่าทาง ที่นำเสนอผ่านรูปแบบของรูปทรง ระนาบ พื้นผิว ที่มีความเรียบและกลมของปริมาตร(Volume) เพื่อให้งานประดิษฐกรรมดูมีชีวิตและความอบอุ่นที่บ่งบอกถึงแนวเรื่องของงานประดิษฐกรรมที่ผู้สร้างสรรค์จะสื่อ

4. คำจำกัดความ

ความรัก คือ ความณัชท์เกี่ยวข้องกับความเสน่ห์และความผูกพันทางอารมณ์อย่างแรงกล้า ในบริบททางปรัชญา ความรักเป็นคุณธรรมแสดงออกซึ่งความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และความเสน่ห์ทั้งหมดของมนุษย์ ความรักเป็นแก่นของหล่ายศาสนา อย่างเช่นในลี "พระเจ้าเป็นความรัก" ของศาสนาคริสต์ ความรักยังอาจอธิบายได้ว่าเป็นพฤติกรรมต่อตนเองหรือผู้อื่นซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานความเห็นอกเห็นใจ หรือความเสน่ห์

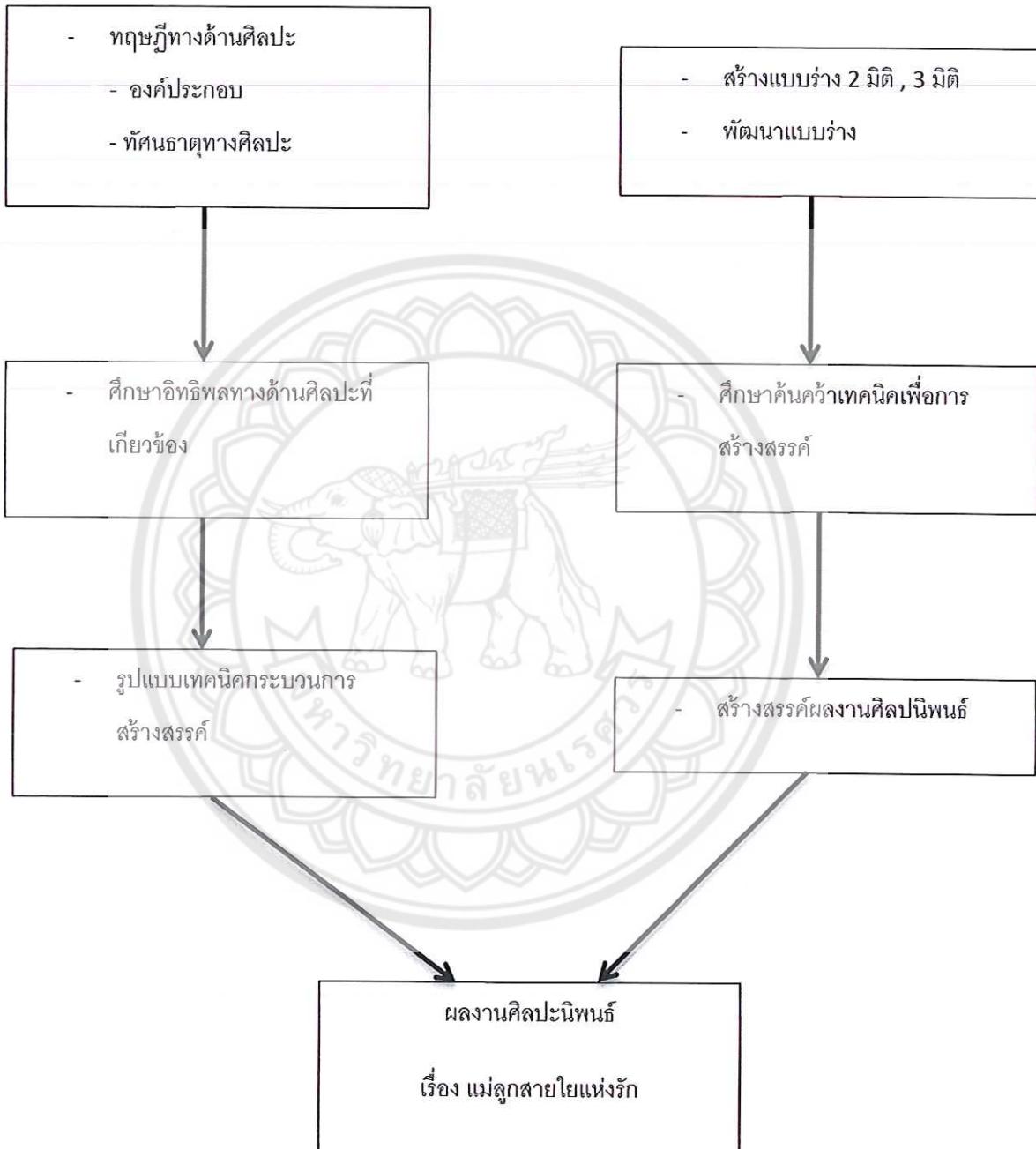
ความรักระหว่างแม่ลูก คือ ความรักที่แบบแบนลึกซึ้งเริ่มตั้งแต่ปฏิสนธิเป็นต้นมาตราบจนวันตายมนุษย์ ถือว่า ความรักที่แม่มีต่อลูกนั้น เป็นความรักที่ยิ่งใหญ่เป็นความผูกพันที่ไม่มีสิ่งใดมาทำลายได้ สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในชีวิตจริงๆ ของทุกคน เพราะมนุษย์ทุกคนไม่เป็นแม่ก็ต้องเป็นลูกจึงต้องมีความรักในฐานะแม่ หรือลูกกันทุกคน

สัมพันธภาพ คือ ความผูกพัน ความเกี่ยวข้อง

5. กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการสร้างสรรค์

ศึกษาข้อมูลและกระบวนการกรากรการสร้างสรรค์

กระบวนการสร้างสรรค์

บทที่ 2

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ศิลปะ

ทุกสิ่งในธรรมชาติล้วนเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับมนุษย์ มนุษย์เป็นสัตว์ที่มีชีวิตชนิดหนึ่ง เป็นสัตว์ผู้ที่มีปัญญา มีปรัชญา จิตวิทยา แยกแยะคำว่าความรักได้ ความรัก คือ ปราภูภารณ์หนึ่งที่ธรรมชาตินั้นสร้างมาควบคู่กัน ความรักเป็นความรู้สึกที่มีอทธิพลต่อมนุษย์ คือสิ่งที่งดงาม สิ่งที่แสดงออกด้วยความผูกพัน ความผูกพันระหว่างบุคคลขึ้นไป เช่น แม่กับลูก ผู้หญิง-ผู้ชาย พี่-น้อง ครอบครัว รวมไปถึงกลุ่มเพื่อน

ความผูกพันระหว่าง แม่กับลูก เป็นความรักบริสุทธิ์ ความรักแบบไม่มีเงื่อนไข ไม่มีความคาดหวัง และไม่มีขอบเขต ที่ซ่อนเร้นอยู่ในจิตสำนึก ภายใต้รูปทรงแห่งนามธรรมที่เกิดขึ้น การประสานและเคล้าคลอของรูปร่าง แสดงความรู้สึกภายใน ช่วยสร้างจินตนาการแรงกระตุ้น แรงผลักดัน และเติมเปลี่ยมไปด้วยพลังให้มีกำลังในการดำเนินชีวิต

ในการสร้างสรรคนี้ ผู้สร้างสรรค์เองนี้ใช้ประสบการณ์ ที่รู้สึกถึงพลังแห่งความรัก ความผูกพันจากบุคคลที่ 2 นั่นคือ ความจากแม่ที่มีให้ลูก ดังนั้นผู้สร้างสรรค์เองจึงได้นำเอาการพฤติกรรมการแสดงออกบางอย่าง เช่น อาการกิริยาต่างๆ ตอนอยู่กับแม่ กิจกรรมที่ได้ทำร่วมกันในวัยเยาว์ ซึ่งในสืบความหมาย ออกมานเป็นการสั่งสอน เพราะในวัยเยาว์เป็นช่วงเวลาที่เด็กสามารถจำได้อย่างรวดเร็ว จึงทำให้เด็กได้รับรู้ถึงความผูกพันและความรัก สายสัมพันธ์ระหว่างผู้เป็นแม่และลูก การเล่าเรื่องราวด้วยการสั่งสมความรู้ และก่อให้เกิดความใกล้ชิดสนิทสนม สายใยรักกันลึกซึ้งที่แม่กับลูกที่ให้แก่กัน มาเป็นแรงบันดาลใจในการถ่ายทอดเป็นผลงานศิลปะในรูปแบบของงานประติมากรรม รูปแบบสัจنيยม (Realism) และเป็นส่วนที่สำคัญจำเป็นในการสร้างสรรค์ผลงานนี้

ทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้นำความหมายของคำว่าศิลปะจากนักปรัชญา มาอิงเป็นแนวทางในการสร้างสรรค์ ดังนี้

เยอเบิร์ต รีด (Herbert Read 1893) นักวิจารณ์ศิลปะชั้นนำชาวอังกฤษได้ให้ความหมาย หมายของศิลปะไว้ว่า “ ศิลปะคือการแสดงออก ” (ART is expression) โดยยึดหลักว่า อารมณ์และความรู้สึกเป็นสิ่งผลักดันให้เกิดการแสดงออกมาทางศิลปะ

ศาสตราจารย์ศิลป์ พีระศรี (C. Feroei, พ.ศ. 2435-2505) “ ได้ให้ความหมายของศิลปะไว้ว่า “ ศิลปะหมายถึง งานอันเป็นความพากเพียรของมนุษย์ ซึ่งจะต้องใช้ความพยายามด้วยมือและด้วยความคิด ”

ศิลปะ คือสิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้น เพื่อแสดงออกซึ่งอารมณ์ ความรู้สึก สติปัญญา ความคิด และความงาม (ชลุด นิมเสนอ, 2534)

ดังนั้นศิลปะจึงเป็นตัวแทนของการแสดงออกถึงความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ ที่บ่งบอกถึงความคิดที่อยู่ภายในใจให้สำนึก ผลงานจะต้องแสดงออกถึงความรัก ความอ่อนโยน ความแห่งแฟ้น ความผูกพันจากแม่ที่มีให้กับลูก เพื่อตอบสนองอารมณ์ ความรู้สึกภายใน และถ่ายทอดออกมายเป็นรูปแบบผลงานประดิษฐ์ที่ต้องใช้ความพยายามด้วยมือ ด้วยความคิด ความพากเพียรผู้สร้างสรรค์เอง

ในทัศนคติของผู้สร้างสรรค์เอง เชื่อว่า ความรักที่ยิ่งใหญ่ที่หาที่เปรียบไม่ได้คือความรักของคนที่เราเรียกเขาว่าแม่ เพราะการได้รับความรักที่บริสุทธิ์จากครรภ์คน เมื่อตนได้รับของขวัญที่ดีที่สุด เป็นสิ่งตอบแทนแห่งความรู้สึกความบริสุทธิ์ ความอบอุ่น ความอ่อนโยน ฯลฯ เช่นเดียวกันกับผลงานของผู้สร้างสรรค์ที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างแม่-ลูก ผ่านรูปทรงที่ให้รับรู้ถึงความรู้สึกต่างๆ ที่เกิดขึ้น แสดงความผูกพันที่ใช้ volume แสดงถึงความเต็มเปี่ยมด้วยรักและประสานสัมพันธ์ให้ความรู้สึกถึงความอบอุ่น

แนวคิดด้านความหมายของประติมากรรม

เพื่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ จึงได้ศึกษาความหมายของคำว่าประติมากรรมมาเป็นพื้นฐานของรูปแบบการสร้างสรรค์ ดังนี้

จำรัสุนพงษ์ศรี "ได้ให้ความหมายว่า "ประติมากรรม คือสิ่งหนึ่งในการกระทำของมนุษย์ซึ่งมีลักษณะกินเนื้อที่ในอากาศเป็นรูปทรงต่างๆ มีทั้งที่ต้องการเรื่องของปริมาณ และไม่ต้องการ"

(จำรัสุนพงษ์ศรี, 2523, น.101)

วิเชียร อินทรกรະทึก กล่าวว่า "ประติมากรรมคือเป็น ศิลปะที่มีรูปลักษณ์ในระหว่างพื้นที่ในอากาศ (space art) คือมีสามมิติ หรือศิลปะรูปทรง(plastic art) ขึ้นเป็นคุณสมบัติทุกชนิดที่เป็นทัศนศิลป์(visual art)" (วิเชียร อินทรกรະทึก, 2539, น.7)

พญร โนสิกรัตน์ ให้ความหมายของคำว่าประติมากรรมว่า "ศิลปกรรมที่มีรูปร่างสามมิติโดยใช้กรรมวิธีแกะสลัก ปั้นหล่อหรือ ผสมผสานกรรมวิธีต่างๆ ประติมากรรมจะมีลักษณะเป็นร่องหรือเว้าเข้าไปในเนื้อวัตถุ หรือนูนเข็มมาจากฝีพระนาบของวัตถุ หรือเป็นแท่งเป็นก้อนที่เห็นได้รอบตัว" (พญร โนสิกรัตน์ : คู่มือการศึกษาชุดวิชาศิลปะกับสังคมกับสังคมไทย, 2548, น.88)

อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ

ลัทธิทางศิลปะที่ผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลเพื่อการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้ คือ

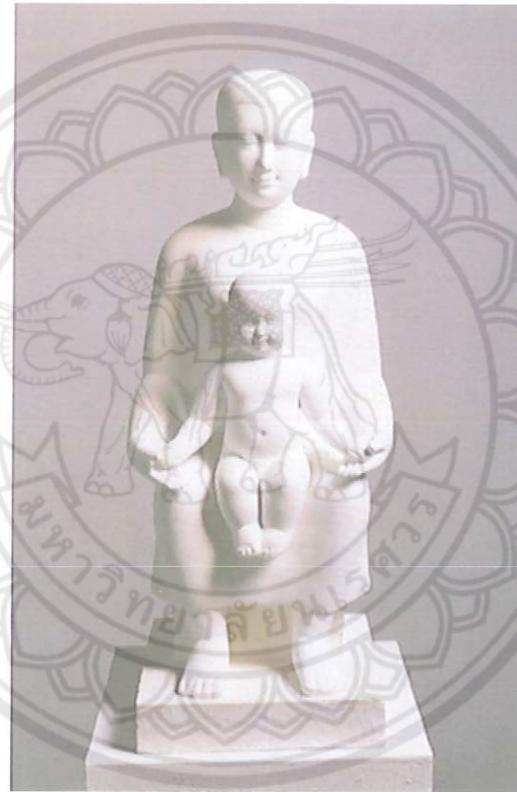
สัจنيยม (Realism)

สัจنيยมมีความเชื่อว่าผัสสะหรือประสบการณ์มีส่วนเข้าถึงความจริงได้ เช่น กัน สิ่งที่เราดูโดยตรงจากประสบการณ์ไม่ใช่ข้อมูลกับจิตของผู้รับรู้ กล่าวคือ จิตของผู้รับรู้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงรูปแบบของความจริงสิ่งที่ปรากฏต่อประสบการณ์ของเราย่างไร ความจริงก็เป็นอย่างนั้นไม่มีความแตกต่างระหว่างสภาพที่ปรากฏ กับสภาพที่เป็นจริงอาจจะมีบางอย่างที่ประสบการณ์ของเรารับไม่ได้ เพราะประสบการณ์ของเรามีขอบเขตจำกัดในการรับรู้ บางครั้งมนุษย์ต้องสร้างเครื่องมือช่วยขยายความสามารถของประสบการณ์ ผ่านสัมผัสเพื่อให้รู้ความจริงได้มากขึ้น

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปินที่ให้อิทธิพลทางความคิดของผู้สร้างสรรค์

อาจารย์นันทิวรรธน์ จันทะผลิน ผู้สร้างสรรค์ของรูปสีกประจำใจที่ว่า “ความสัมพันธ์ของเส้น และปริมาตรอันกลมกลืนดงงามโดยนำเสนอผ่านความรู้สึกความณ์ความประทับใจที่ว่า “ความสัมพันธ์ของเส้น ชันกถึงความเป็นจริงของธรรมชาติ” ซึ่งชุม และขอบในผลงานประติมากرومของท่านที่ลักษณะเด่น คือ รูปทรง (From) ที่แสดงถึงความอบอุ่น อิ่มเอิบ นุ่มนวล การโอบกอดและสัมพันธ์สอดคล้องระหว่างรูปแบบ ที่สมบูรณ์ ผู้สร้างสรรค์จึงหยิบเอารูปแบบงานมาสร้างสรรค์เป็นผลงานของตัวเอง

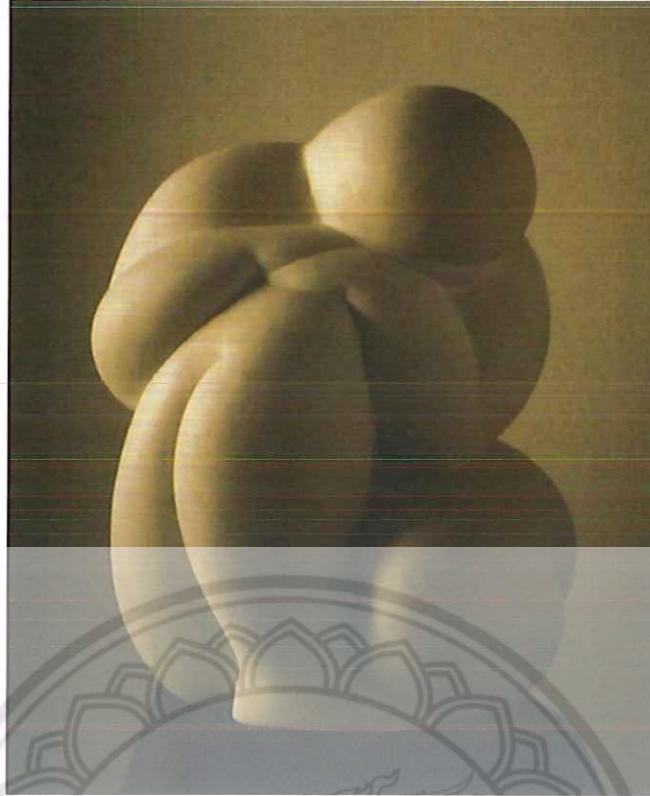
ภาพประกอบที่ 1 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน : นันทิวรรธน์ จันทะผลิน/Nonthivathn Chandhanaphalin

ชื่อผลงาน : แม่พระของลูก, 2548

เทคนิค : ปลาสเตอร์

ขนาด : 25 x 28 x 70 ซม.

ภาพประกอบที่ 2 อิฐมิผลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน : นันทิวรรณ์ จันทนະผลิน

ชื่อผลงาน : รูปทรง & ปริมาตร / Form & Mass

เทคนิค : plaster bronze

ขนาด : 53 x 43 x 38 cm.

อาจารย์เขียน ยิ่มศิริ ผู้สร้างสรรค์มีความประทับใจในผลงานที่มีความโดดเด่นในงานประติมากรรมไทยมาเป็นแนวทางในการสร้างผลงานจึงทำให้ผลงานของอาจารย์ยังคงมีสีสันที่อ่อนหวานและมีปริมาณตรที่นุ่มนวลอิมเบ

ภาพประกอบที่ 3 อิฐพิลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน : อาจารย์เขียน ยิ่มศิริ

ชื่อผลงาน : "แม่กับลูก หรือ แม่กับลูก"

เทคนิค : ประติมากรรมสำริด

ภาพประกอบที่ 4 อิฐพิลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน อชา捷ร์เชี่ยง ยิ่มศิริ

ชื่อผลงาน วันเด็ก , 2505

เทคนิค bronze

ขนาด 47 x 80 ซม.

ภาพประกอบที่ 5 อิฐอิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน : อาจารย์สาวภา วิเชียรเขตต์

ชื่อผลงาน : รักของแม่ , 2529-2530

เทคนิค : บรรอน้ำ

ขนาด : สูง 113 ซม.

ภาพประกอบที่ 6 อิฐพลาที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน : อาจารย์สาวภา วิเชียรเขตต์

ชื่อผลงาน : Star raising , 2002

เทคนิค : Bronze

ขนาด : 21.5 x 34 cm

ภาพประกอบที่ 7 อิฐิพลที่ได้รับจากศิลปิน

ศิลปิน : อาจารย์เสาวภา วิเชียรเขตต์

ชื่องาน : สายใยแห่งชีวิต , 2544

เทคนิค : -

ขนาด : สูง 66 ซม

อิทธิพลที่ได้รับจากปรัชญา

(กำจร สุนพงษ์ศรี, 2555, น.114) เบเนเด็ตโต โกรเช่ (ค.ศ. 1866-1952) โกรเช่ มีความเชื่อในคติเพื่อศิลปะมาก มีทฤษฎีว่าศิลปะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเข้าใจลึกซึ้งภายใน ซึ่งไม่สามารถบรรยายให้รู้ด้วยวิธีอื่นได้ นอกจากจากต้องสร้างเป็นงานศิลปะ โกรเช่ ได้แสดงความเห็นอีกว่า “งานศิลปะคือการแสดงออกทางจิตของงานนี้จากภายใน ด้วยอัชมัตติกัญญาณ อัชมัตติกัญญาณ คือ ลักษณะคล้ายอวัยวะในการรับรู้ เช่น ทางตา (*intuition*) ดังนั้น

งานศิลปะคือการสำแดงออกของจิตสังเคราะห์.....งานศิลปะคือสัญชาตญาณและการแสดงออก สัญชาตญาณก็คือการแสดงออกทางศิลปะ ความพึงพอใจต่องานศิลปะก็คือการแสดงสัญชาตญาณ”

จากปรัชญา ดังกล่าว ส่งผลให้เกิดอิทธิพลทางการแสดงออกที่ว่า การอธิบายแนวความคิดให้คนอื่น โดยการสร้างสรรค์อกมาเป็นงานศิลปะ เป็นการบรรยายให้บุคคลอื่นได้รู้โดยตรงโดยไม่ต้องอธิบายเป็นคำพูด ซึ่งผู้สร้างสรรค์เองได้นำมาเป็นผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

(กำจร สุนพงษ์ศรี, 2555, น.116) ลีโอ ตอลสโตย (ค.ศ. 1828-1910) งานศิลปะคือกิจกรรมที่เกิดจากมนุษย์ที่ต้องแสดงความรู้สึกนึกคิดอกมาเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ให้ประจักษ์ไม่ว่าจะเป็นวิธีใดหรือแบบใดก็ได้ ตอลสโตย ให้ความเห็นต่อว่า “การสร้างสรรค์งานศิลปะที่มีคุณค่าได้นั้นขึ้นอยู่กับเงื่อนไข 3 ประการ คือ 1. ระดับความบริสุทธิ์ใจของศิลปิน โดยพิจารณาจากการสำแดงออกความต้องการในลักษณะที่ “แห่งอยู่” ในความรู้สึก 2. ระดับของอัตลักษณ์ของความเป็นปัจเจกบุคคลที่ถ่ายทอดสื่อสารของความรู้สึก และ 3. ศูนที่รียาที่พากເຫາต้องการสำแดงออกซึ่งทั้งหมดเข้าให้ความสำคัญเรื่องของ “ขอที่มาก”

จากปรัชญาของ ตอลสโตย ส่งผลให้เกิดอิทธิพลทางความคิดของผู้สร้างสรรค์ที่ว่า ศิลปะคือสิ่งที่สำแดงความรู้สึกที่ “แห่งอยู่” ภายในจิตใต้สำนึก แสดงถึงอัตลักษณ์ ที่จะถ่ายทอดสื่อสารออกแบบผ่านความจริง ออกแบบสมมติฐานเกิดเป็นรูปแบบงานในเชิงสัญลักษณ์ที่เป็นอัตลักษณ์ให้แก่ผู้สร้างสรรค์

ข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ “ได้แก่ ทัศนคติเกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปินรวมทั้งทางศิลปกรรม ตลอดจนอิทธิพลที่ได้รับความรักจากคนในครอบครัว จากแม่ ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้ได้ก่อให้เกิด แนวความคิดและการกำหนดรูปแบบของผลงาน ในการแสดงออกที่มีความบันดาลใจจากความรัก ความผูกพัน ที่เกิดจากกิจกรรมต่างๆที่เคยได้ทำร่วมกันกับแม่ ซึ่งสอดคล้องกับความรู้สึก และจินตนาการส่วนตัวของผู้สร้างสรรค์ จึงเป็นที่มาของการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ ในครั้งนี้”

บทที่ 3

ขั้นตอนและกระบวนการดำเนินงานการสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์

การสร้างสรรค์งานหัตถศิลป์ชื่อ "แม่ลูกสายใยแห่งรัก" ของผู้สร้างสรรค์ชุดนี้ เป็นการแสดงออกถึงลักษณะผลงานศิลปะประเภทงานประดิษฐกรรม ลักษณะผลงานเป็นแบบ รูปแบบสัจنيยม (Realism) งานเป็นเหตุแห่งความบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานประดิษฐกรรม ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก ความผูกพัน โดยนำเรื่องราวที่เคยได้ประสบตั้งแต่เด็กหรือกิจกรรมต่างๆ ที่ได้ทำร่วมกันกับผู้เป็นแม่ ซึ่งในกิจกรรมทุกอย่างล้วนแสดงถึงการอบรมสั่งสอน และสร้างความรักที่แน่นแฟ้นก่อให้เกิดเป็นสายใยแห่งรักระหว่างแม่กับลูก และสิ่งนี้จึงเป็นความบันดาลใจ ให้เกิดเป็นจินตนาการในการสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์โดย การประสานหัตถศิลปะต่างๆเข้าด้วยกัน ด้วยกลวิธี ปืน-หล่อปูนปลาสเตอร์ โดยกระบวนการการสร้างสรรค์ ได้กำหนดเป็นลำดับขั้นตอนคือเริ่มจากการรวบรวมข้อมูลการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลจัดทำภาพแบบร่างและแบบปรับปรุงแก้ไข ขยายชิ้นผลงานจริงจากแบบร่าง 2 มิติ 3 มิติ และปฏิบัติงานจริงจนเสร็จสมบูรณ์

กระบวนการสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์ชุดนี้ เป็นการศึกษา การค้นคว้า ทดลองการสร้างสรรค์ศิลปะในเชิงวิชาการ จึงจำเป็นอย่างยิ่งในการบันทึกข้อมูลการค้นคว้าและผลสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ตั้งแต่ล่าสุด เพื่อเป็นแนวทางความรู้สำหรับนำไปพัฒนาการสร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

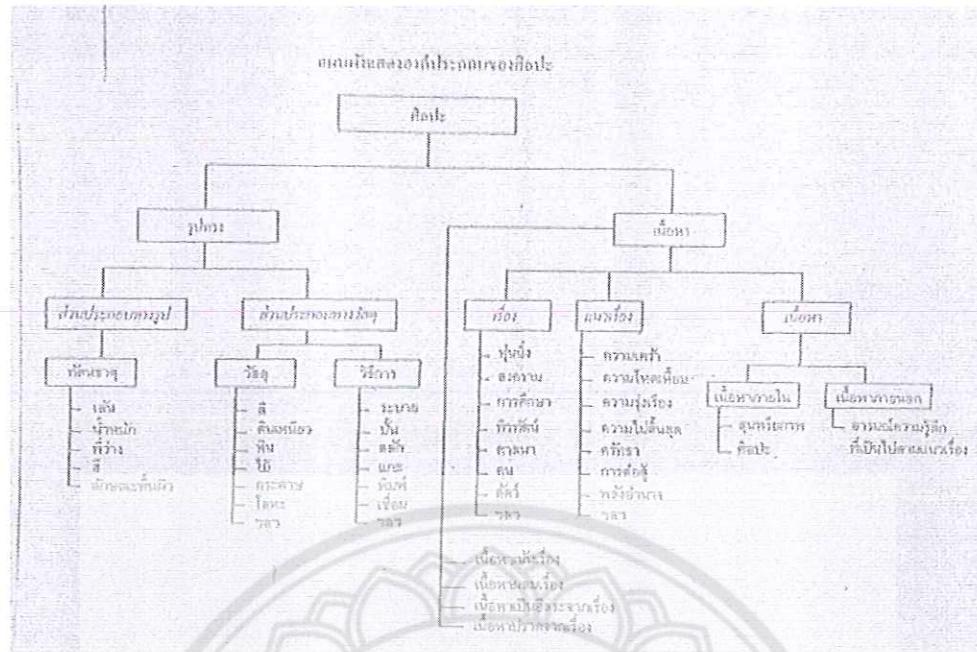
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

1.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องด้านรูปแบบเนื้อหา

สายใยความรักระหว่างแม่กับลูก ผู้สร้างสรรค์ได้นำเอาประสบการณ์โดยตรงที่ได้รับความผูกพัน ความรักที่แน่นแฟ้น กิจกรรมต่างๆ ที่เคยทำร่วมกันกับแม่ ก่อให้เกิดมุมมองด้านความคิด และจินตนาการในการสร้างสรรค์ ดังนั้นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์หลายอย่างจึงเกิดจากประสบการณ์ที่ได้ประสบในชีวิตของผู้สร้างสรรค์เอง และจึงนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างสรรค์เพื่อความเหมาะสมในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่มีแนวคิดของผู้สร้างสรรค์เป็นตัวกำหนดครูปทรงในตัวผลงาน

1.2 หลักการและแผนผังแสดงองค์ประกอบของศิลปะ

ภาพประกอบที่ 8 แผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะ

ที่มา : องค์ประกอบศิลปะ, ชาลุด นิมสेमอ (2531)

ศิลปะคือสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อการแสดงการเป็นตัวแทนของชีวิต โดยเลียนแบบรูปทรงจากธรรมชาติเพื่อแสดงแก่นสารที่มืดมนไว้ในสิ่งต่างๆ หรือรูปทรงนั้นๆมากกว่าเพียงเพื่อการเลียนแบบรูปทรง รูปทรงภายนอกสิ่งนั้นๆ จะเห็นได้ว่าศิลปะนั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญอยู่ 2 ส่วน คือ ส่วนที่มนุษย์สร้างขึ้นซึ่งได้แก่โครงสร้างทางวัตถุที่มองเห็นได้ หรือรับรู้ได้ด้วยประสาทสมัชชาส่วนหนึ่ง กับส่วนที่เป็นการแสดงออกอันเป็นผลที่เกิดจากโครงสร้างทางวัตถุนั้นอีks่วนหนึ่ง เราเรียกว่าองค์ประกอบส่วนแรกกว่ารูปทรง หรือองค์ประกอบทางรูปธรรมและส่วนหลังที่เรียกว่า เนื้อหา หรือองค์ประกอบทางนามธรรม ดังนั้นองค์ประกอบที่เป็นโครงสร้างศิลปะคือ รูปทรงกับเนื้อหา

รูปทรง

รูปทรง (Form) คือสิ่งที่เห็นได้ในทัศนศิลป์ เป็นส่วนที่ผู้สร้างสรรค์สร้างขึ้นด้วยการประسانกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ ให้สุนทรียภาพต่อความรู้สึกสมผัส แปลงน่าทึ่ง เพลิดเพลินทางตาแล้วส่งต่อไปที่จิตใจ พร้อมกันนั้นก็สร้างเนื้อหาให้กับตัวรูปทรงเอง และเป็นสัญลักษณ์ให้แก่อารมณ์ความรู้สึก หรือปัญญาความคิดที่เกิดขึ้นในจิตด้วย

รูปทรงมีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วนคือ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูป และส่วนที่เป็นรูปทรงทางวัตถุ

ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางรูปได้แก่ทัศนธาตุที่รวมตัวกันอย่างที่เอกภาพ ส่วนที่เป็นโครงสร้างทางวัตถุ ได้แก่วัสดุที่ใช้ในการสร้างสรรครูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว หิน ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ และกลวิธีที่ใช้กับวัสดุนั้น เช่น การระบาย การปั้น การสลัก การแกะ การตัดปะ การเชื่อมต่อ ฯลฯ เป็นส่วนที่เกี่ยวข้องกับความคงทนถาวรของผลงาน และความแนวโน้มของมีเดีย

โครงสร้างทางรูป

ทัศนธาตุ (Visual Elements) เป็นสื่อสุนทรียภาพที่ผู้สร้างสรรค์จะนำมาประกอบกันเข้าให้เป็นรูปทรง เพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องที่เป็นจุดหมายนั้น การประกอบกัน การจัดระเบียบ หรือการประسانกัน จึงเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในอันดับต่อมากำเป็นต้องมีกฎเกณฑ์ของเอกภาพ เป็นสิ่งที่ยึดเหนี่ยวให้วัสดุเหล่านี้รวมตัวเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ ทัศนธาตุหลักที่ผู้สร้างสรรค์ได้นำมาใช้ประกอบด้วยดังต่อไปนี้

1. เส้น (Line) ผลจากการนำจุดหลายจุดมาเรียงติดต่อกันออกไปจนเกิดเป็นความยาวซึ่งเป็นมิติเดียวของเส้นและรากฐานของโครงสร้างของงานทัศนศิลป์ทุกประเภทยกเว้นเส้นสามารถแสดงความรู้สึกด้วยตัวของมันเอง และด้วยนำมาประกอบกันให้ปรากฏเป็นรูปทรงต่างๆได้ ซึ่งเส้นแต่ละชนิดก็ให้ความหมายและความรู้สึกที่ต่างกันออกไป
2. ที่ว่าง (Space) หมายถึง ทัศนธาตุที่มองไม่เห็นการที่จะรับรู้บทบาทหรือบทความมีอยู่ของพื้นที่ว่างก็ต่อเมื่อทัศนธาตุอื่นปรากฏขึ้น เป็นรูปทรงหรือรูปร่าง (Form/Shape) ที่ว่างมีทั้ง 2 มิติ และ 3 มิติ คือ ความกว้าง ความยาว และความลึก/ความหนา

3. สี (Color) หมายถึง ทัศนธาตุที่มีคุณลักษณะของทัศนธาตุทั้งหลายรวมกันครบถ้วน คือ มี เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง และลักษณะพื้นผิว นอกจากนั้นยังมีคุณลักษณะพิเศษเพิ่มขึ้นอีก 2 ประการ คือ ความเป็นสี น้ำหนักของสีและความจัดของสี

4. ลักษณะพิว (Texture) หมายถึง ลักษณะบริเวณพื้นผิวของสิ่งต่างๆที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือ เมื่อเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบ ละเอียด มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด เป็นกำมะหยี่ ฯลฯ ลักษณะพื้นผิวมี 2 ชนิดคือ

- ลักษณะพิวที่จัดต้องได้ เช่น กระดาษ ทราย แก้ว ฯลฯ
- ลักษณะพิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อมองดูจะรู้สึกว่าหยาบหรือละเอียด แต่เมื่อสัมผัสจับต้องเข้า จึงกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ

โครงสร้างทางวัตถุ

วัสดุ (material) หมายถึง วัสดุที่ใช้ในสัมพันธภาพแห่งความรัก การสร้างรูปแบบ เช่น สี ดินเหนียว ไม้ กระดาษ ผ้า โลหะ ฯลฯ ใน การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด วัสดุที่ผู้สร้างสรรค์คือดินเหนียวและ ปูนปลาสเตอร์

1. ดินเหนียว (Clay) เป็นดินเนื้อละเอียด ซึ่งมีคุณสมบัติ ทึบนำ เหนียว เมื่อให้น้ำในปริมาณที่เหมาะสม จะ สามารถนำมาปั้นเป็นรูปทรงต่างๆ ได้ เมื่อนำไปเผาจะแปรสภาพเป็นวัตถุแข็ง ไม่เปลี่ยนรูป
2. ปูนปลาสเตอร์ (Plaster) คือปูนที่ใช้ทำประไยช์หลาຍอย่างเช่น วัสดุก่อสร้างปูนปลาสเตอร์เริ่มที่ จะนำมาใช้อย่างกว้างขวางนอกอุตสาหกรรมก่อสร้าง ออาที่เช่น การนำมาใช้ในอุตสาหกรรมเซรามิก สุขภัณฑ์, เครื่องใช้บนโต๊ะอาหาร, เครื่องประดับ, ในวงการทันตกรรม, การหล่อโลหะ, เครื่องประดับ, เครื่องมือการแพทย์, เครื่องสำอางและอีกหลายๆ คุณสมบัติหลักที่ทำให้นิยมใช้งานก็คือความสามารถที่จะ แข็งตัวได้รูปตามแม่พิมพ์ที่ใช้ โดยที่มีการเปลี่ยนแปลงขนาดเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

กลวิธี (Technic) หมายถึง วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ เช่น การระบาย การปั้น การ แกะ การตัดปะ การเชื่อมต่อ ฯลฯ กลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานคือ การปั้น การปั้น คือ การนำเอาวัสดุอ่อนที่สามารถรวมกันได้ หรือแบ่งแยกออกจากกันได้ เช่น ดินเหนียว ดินน้ำมัน ซึ่ง มาตกลงทำเป็นรูปทรงต่างๆ ตามต้องการ โดยใช้วิธี ขย้ำ บีบ วน ตัด ขัด ขูด ปะ เป็นต้น

ประเภทของงานปั้น งานปั้นแบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

1. งานปั้นแบบบูนตា เป็นรูปปั้นที่มีแผ่นหลังรองรับ และภาพจะบูนสูงขึ้นมาจากพื้นเพียงเล็กน้อย มองเห็นด้านหน้าได้เพียงด้านเดียว เช่น เหรียญต่าง ๆ พระเครื่องที่มีลักษณะเป็นเหรียญ เป็นต้น

2. งานปั้นแบบบูนสูง เป็นรูปปั้นที่มีแผ่นหลังรองรับ คล้ายรูปปั้นบูนตា แต่ภาพจะบูนสูงขึ้นมาจากพื้นรองรับมากกว่า และมีการลดหลั่นตามความเหมาะสม เช่น รูปประดับฝาผนัง เป็นต้น

3. งานปั้นแบบลอยตัว เป็นรูปปั้นที่สามารถมองเห็นได้ทุกด้านโดยรอบ มีลักษณะเป็นภาพ 3 มิติ ส่วนมากมักจะมีฐานเพื่อสามารถวางตั้งกับพื้นได้

เนื้อหา

เนื้อหา (Content) คือองค์ประกอบที่เป็นนามธรรม หรือโครงสร้างทางจิต ตรงกันข้ามกับส่วนที่เป็นรูปทรง หมายถึงผลที่ได้รับจากการศิลปะ ส่วนที่เป็นนามธรรมนี้อาจเนื้อหาแล้วยังมี เรื่อง(Subject)และแนวเรื่อง(Theme) รวมอยู่ด้วยทั้ง 3 ส่วนนี้ต่างก็มีความเข้มข้นและซ่อนทับกันอยู่

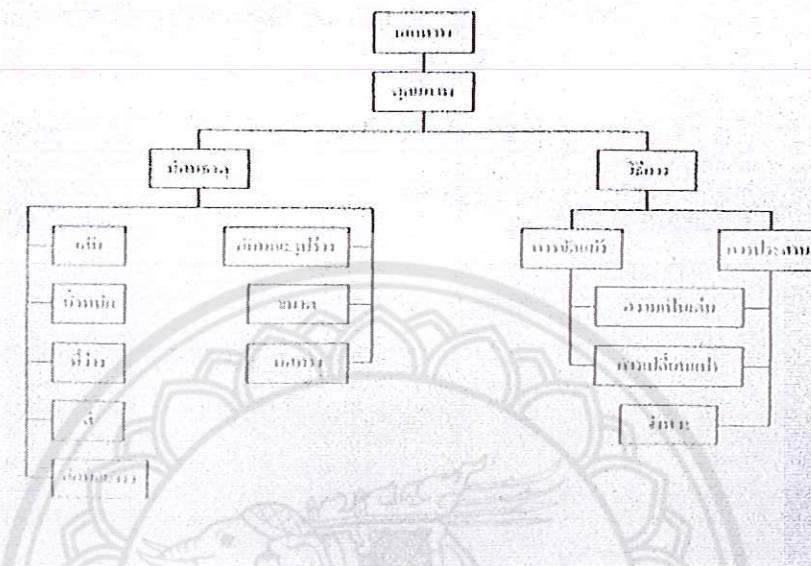
1. เรื่อง หมายถึง สิ่งที่ศิลปินสร้างมาเป็นจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรค์ชิ้นงานศิลปะรูปธรรม เช่น คน ตัวร์ สิ่งของ ศาสนา ฯลฯ หรือหมายถึง “ภาพนี้เกี่ยวกับอะไร”
2. แนวเรื่อง หมายถึง เป็นส่วนหนึ่งขององค์ประกอบทางด้านนามธรรมของรูปงานศิลปะที่เน้นความคิด(Concept)ของศิลปินที่มีต่อเรื่องหรือรูปทรง เป็นเนื้อหาสาระหรือแนวทางของการสร้างสรรค์มากกว่าเนื้อเรื่อง เช่น ความรัก ความเหรา ครั้หชา การต่อสู้ดินแดน ฯลฯ
3. เนื้อหา คือ ความหมายของงานศิลปะที่แสดงออกผ่านรูปทรงทางศิลปะ(Artistic Form) เนื้อหาของงานศิลปะแบบรูปธรรมเกิดจากประสบการณ์อย่างมีเอกภาพของเรื่อง แนวเรื่อง และรูปทรง

เนื้อหาแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. เนื้อหาง่ายใน หรือเนื้อหาทางรูปทรง เป็นเนื้อหาที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพ ของทัศนธาตุในรูปทรงเป็นเนื้อหาของรูปทรงโดยตรง ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในงาน คือ เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง และพื้นผิว
2. เนื้อหางานนอก ข้อมูลที่เป็นผลศึกษาทางด้านการแสดงออกทางอารมณ์ต่างๆ เช่น ความทุกข์ ความสุข ความเหรา ดีใจ เสียใจ ผ่านสื่อรูปของมนุษย์ การแสดงความรู้สึกนึกคิดผ่านท่าทางของมนุษย์ในรูปแบบการแสดงความรัก ความอบอุ่นของแม่มีให้กับลูก โดยการแสดง

ความรู้สึกเป็นด้านบวก (Positive) เป็นความหมายของเรื่องและแนวเรื่องที่แปลออกมาโดยรูปทรง

1.3 หลักการและแผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกสารของรูปทรง

ภาพประกอบที่ 9 แผนผังแสดงทัศนธาตุและวิธีการสร้างเอกสารของรูปทรง

ที่มา : หนังสือองค์ประกอบศิลปะฯลฯ นิมเสมอ (2530:208)

การสร้างสรรค์ศิลปินพนธ์ เรื่อง สมพันภพแห่งความรัก ชนนี้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างสรรค์ผลงานประดิษฐกรรมให้เกิดเอกสาร ซึ่งมีหลักองค์ประกอบและวิธีการสร้างดังต่อไปนี้

1. เอกภาพ หมายถึง การประสานหรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น เพื่อผลรวมอันหนึ่งที่ไม่อาจแบ่งแยกได้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกสารด้วยการสร้างเนื้อหาที่เป็นนามธรรมและรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน
2. ดุลยภาพ หมายถึง การถ่วงน้ำหนักที่เท่ากันทั้งสองข้างของสิ่งหรือรูปทรง เกิดจาก การถ่วงดุลของสิ่งที่ขัดแย้งกัน และจากการรวมตัวหรือการข้าของสิ่งที่เหมือนกันทั้ง 2 ข้าง ดุลยภาพมี 2 รูปแบบคือ ดุลยภาพแบบสมมาตร หรือความสมดุลซ้ายขวาเท่ากัน และดุลยภาพแบบ nonsymmetry หรือความสมดุลแบบข้างขวาไม่เท่ากัน ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้แบบดุลยภาพแบบ nonsymmetry เพื่อให้รู้สึกถึงการนิ่งสงบ เพื่อตอบสนองความรู้สึกถึงความอบอุ่น ความเอื้ออาทร ความรัก โดยการให้น้ำหนักและปริมาณ ที่กลมกลืน

3. จังหวะ หมายถึง การเข้าที่เป็นระเบียบ ขับช้อนจนเกิดเป็นรูปทรงของศิลปะ ซึ่งจังหวะในทางศิลปะ คือ การเน้น การผ่อน การคลายสลับกันของทัศนธาตุต่างๆ เพื่อให้เกิดเอกภาพที่มีชีวิตชีวา การเกิดจังหวะมี 2 ลักษณะ คือ เกิดจากการเข้าของหน่วยหรือสลับกันของหน่วยซึ่งไฟและเกิดจากการเลื่อนไหลที่ต่อเนื่องของเส้นนำหนัก สี และรูปทรง
2. การกำหนดรูปแบบและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์
- 2.1 การศึกษาค้นคว้า ข้อมูล เอกสารและภาพถ่าย
- 2.1.1 ข้อมูลภาคเอกสารหนังสือ
- ผู้สร้างสรรค์ได้ค้นคว้าข้อมูลจากทำ raham เมืองสีอุบลราชธานีทางวิชาการอันเป็นข้อมูลเบื้องต้นและที่มาของเทคนิคในการสร้างสรรค์ดังต่อไปนี้
- 1) หนังสือองค์ประกอบศิลปะ ผู้แต่ง อาจารย์ชุด นิมเสมอ
 - 2) หนังสือสุนทรียศาสตร์ ผู้แต่ง ดร.จี. ศรีนิวาสัน
 - 3) หนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะ ผู้แต่ง รองศาสตราจารย์กุณิ วัฒนสิน
 - 4) หนังสือศิลปะกับชีวิต ผู้แต่ง วิบูลย์ ลีสุวรรณ

2.1.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

1) วิเคราะห์ข้อมูลส่วนเนื้อหา

การสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ชุด แมลงสายใยแห่งรัก ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเรื่องความรักระหว่างแม่กับลูก เพื่อนำเสนอแนวความรักที่แม่มีให้กับลูก รวมถึงกิจกรรมที่แฝงด้วยคำสั่งสอน การดำเนินชีวิต เป็นความรักที่บริสุทธิ์ โดยใช้รูปทรงของคนควบคู่กันมาเป็นสัญลักษณ์แสดงเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายใน ที่เชื่อมโยงของเส้นรูปทรง ปริมาตร ความกลมกลืน ที่สะท้อนถึงความอบอุ่น ความรักที่เป็นความรักที่บริสุทธิ์

2) หลักวิเคราะห์รูปทรง

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ ชื่อ **แม่ลูกชายไyleแห่งรัก** นี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงที่เป็นอินทรีรูป (Organic Form) ได้มาจากเส้นโครงสร้างจากสีร่วงกาวยของคนควบข้อมือสมมุติขณะกำลังแสดงความรักให้แก่ลูกด้วยลักษณะท่าทาง ส่วนเส้นโครงสร้างมีทั้งประisanกลมกลืนและขัดแย้งในเชิงกัน ลักษณะของรูปทรงเป็นมวล (Mass) ผสมแตกแขนง (Skeletal) ผู้สร้างสรรค์ได้นำทัศนคติที่แสดงเต出ในแบบดึงดีงามของชีวิต หรือความคิดสูงสุด ความคิดนึกฝัน และความรู้สึกเมลักษณะรวมกันอีกชนิดหนึ่งคือความนิยมโดยแสดงออกเป็นลักษณะผลงานแบบ รูปแบบสัจنيยม (Realism)

2.2 กำหนดกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ 3 ขั้นตอนดังนี้

2.2.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

2.2.2 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง (sketch) การสร้างสรรค์ผลงาน

ศิลปะนิพนธ์

2.2.3 รูปแบบกลวิธีและกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์

2.2.1 การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ สำหรับปฏิบัติงานสร้างสรรค์

ดินเหนียว

เหล็กเส้น

ชุดเครื่องมือปืน

พอกกีจีด้น้ำ

ตะปู / ค้อน

ภาพประกอบที่ 10 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับสร้างโครงสร้างและปั้นดิน

ปูนปลาสเตอร์

กระสอบปูน

ภาพประกอบที่ 11 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับทำพิมพ์ / หล่อ

อุปกรณ์แต่งปูนปลาสเตอร์

กระดาษทราย

ภาพประกอบที่ 12 วัสดุและอุปกรณ์สำหรับขัด / แต่ง

สำนักหอสมุด

๑๗ พ.ย. ๒๕๕๘

ผลงานก่อนศิลปินพนธ์

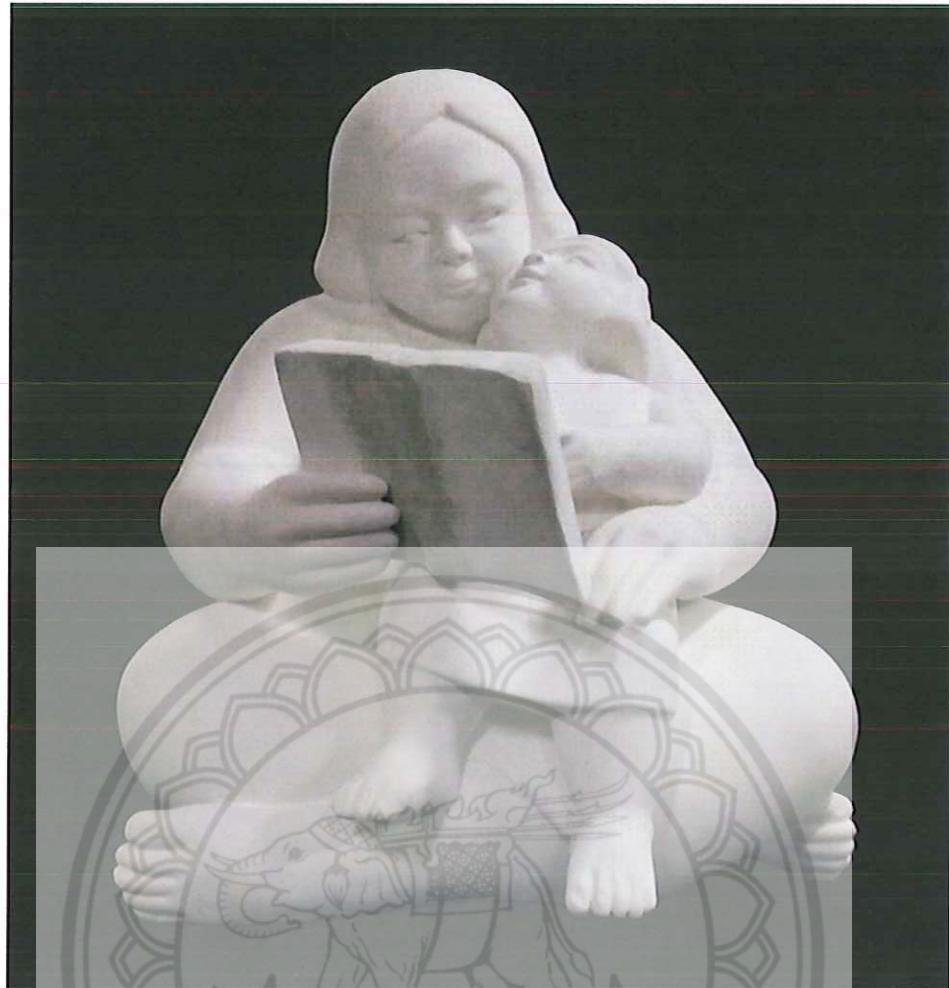
ภาพประกอบที่ 13 ผลงานก่อนศิลปินพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : การเล่าเรื่องระหว่างการเดินทาง

กลวิธี : ปั้น-หล่อ

เทคนิค : プラスเตอร์

ขนาด : 65 x 75 x 187 cm

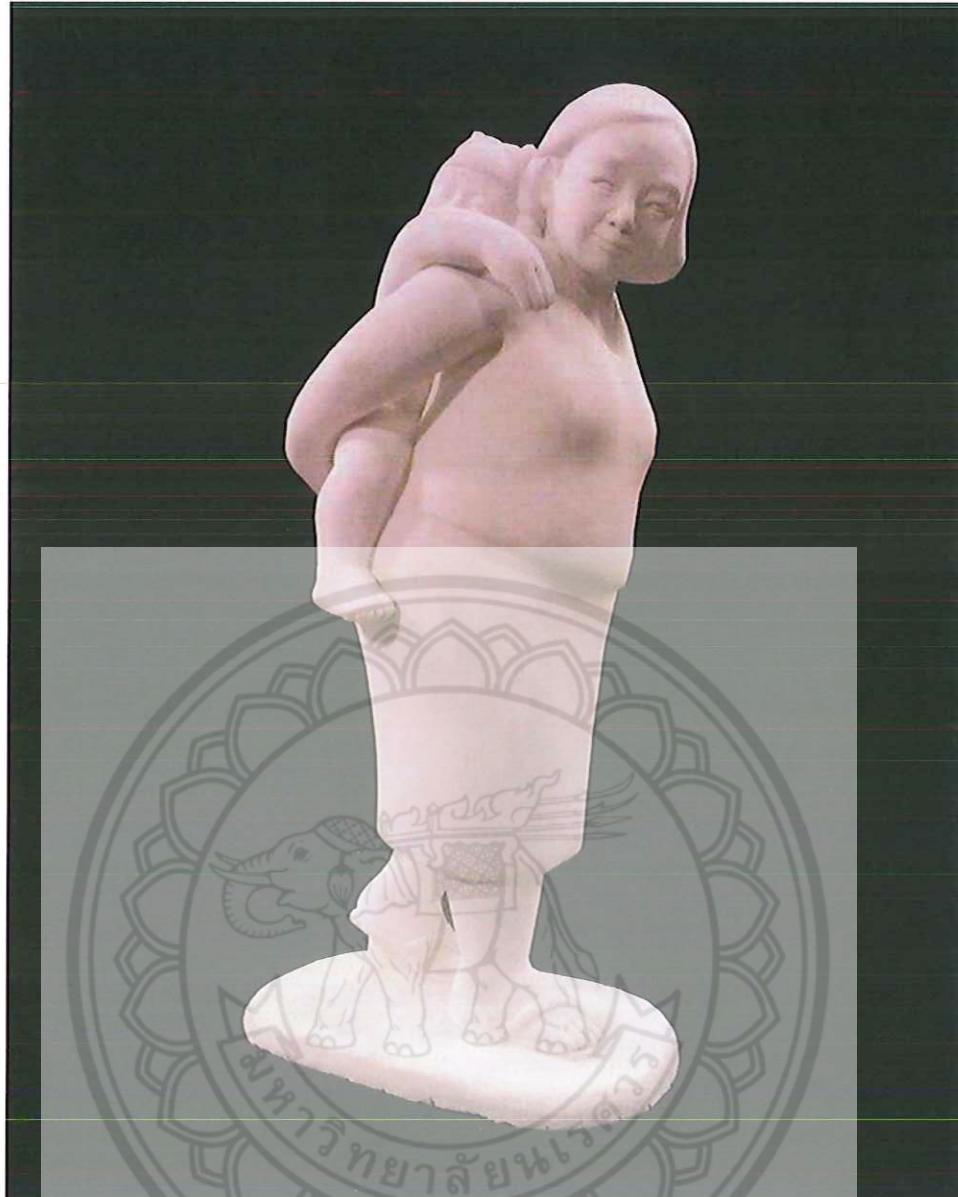
ภาพประกอบที่ 14 ผลงานก่อนศิลปินพินธ์ ชั้นที่ 2

ชื่อผลงาน : เรียนรู้จากสังสอน

กลวิธี : ปั้น-หล่อ

เทคนิค : ปلاสเตอร์

ขนาด : 98 x 110 x 100 cm

ภาพประกอบที่ 15 ผลงานก้อนศิลปะพินิพน์ ชั้นที่ 3

ชื่อผลงาน : การดูแล

กลวิธี : ปืน-หล่อ

เทคนิค : ปلاสเตอร์

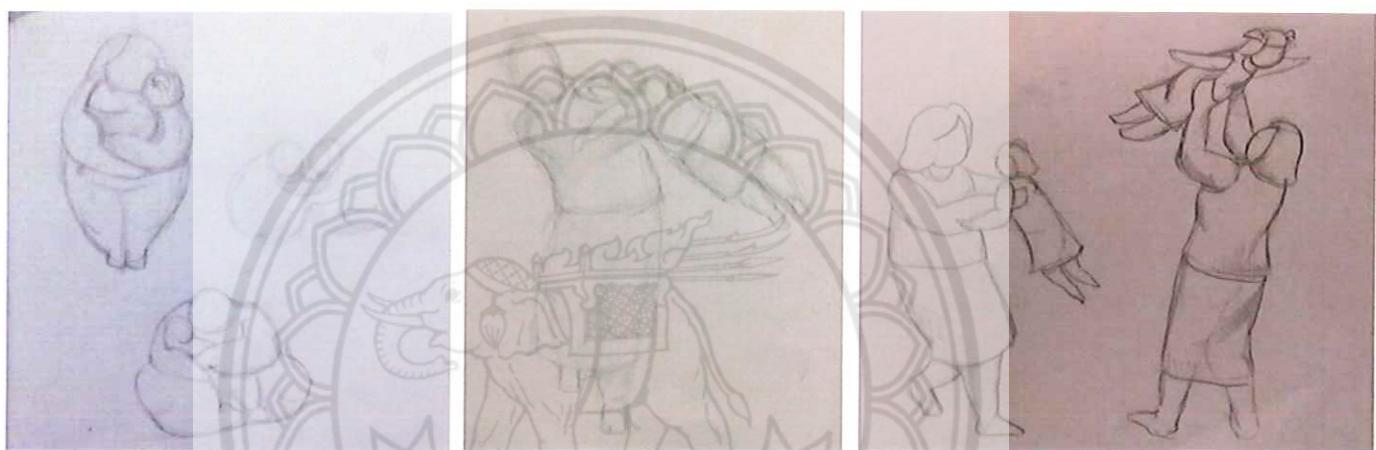
ขนาด : 48 x 60 x 125 cm.

2.2.2 กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch) การสร้างสรรค์ผลงาน ศิลปะนิพนธ์

1. กระบวนการจัดทำภาพแบบร่าง(sketch)

การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์เมื่อรวมข้อมูลที่เป็นฐานประกอบ เช่น ภาพถ่าย และผลงานนักศิลป์ของศิลปินที่ได้รับบันดาลใจแล้วนำมาดำเนินการสร้างภาพร่างโดยการนำมารังสรรค์ให้ได้องค์ประกอบ และพัฒนาภาพร่างจนได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์เพื่อให้ได้ภาพร่างตามแนวคิด และความรู้สึก ที่ต้องการจะแสดงออก อันมีขั้นตอนการทำดังต่อไปนี้

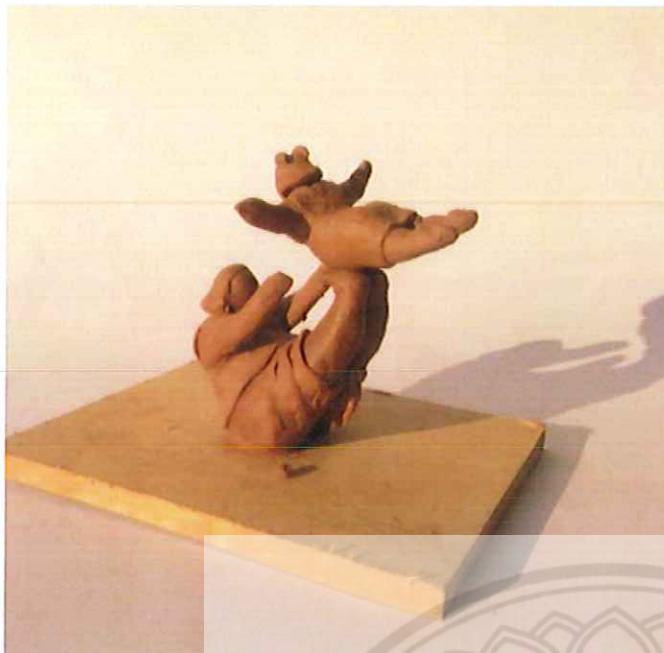
1.1 การสร้างแบบร่าง 2 มิติ

ภาพประกอบที่ 16 ภาพแบบร่าง 2 มิติ

1.2 การสร้างแบบจำลอง (Model) 3 มิติ

โดยรวมข้อมูลจาก เอกสาร ภาพถ่าย และผลงานของศิลปินที่ได้รับแรงบันดาลใจ โดยการนำมารังสรรค์ประกอบของรูปทรงแบบร่างไปปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา และนำมาพัฒนาแบบร่าง 3 มิติที่ได้องค์ประกอบที่สมบูรณ์

ภาพประกอบที่ 17 แบบร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 1

ภาพประกอบที่ 18 แบบร่าง 3 มิติ ศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 19 แบบร่าง 3 มิติ ศิลปะพนธุ์ชั้นที่ 3

วิเคราะห์ภาพร่าง(model) 3มิติ

การที่จะนำแบบร่างมาขยายเป็นผลงานจริง อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้สร้างสรรค์จะปันตัวกำหนดว่า ผลงานชิ้นใดมีความสมบูรณ์ และความเป็นไปได้ที่จะนำไปขยาย

1.3 ขั้นตอนขยายชิ้นงานจริง

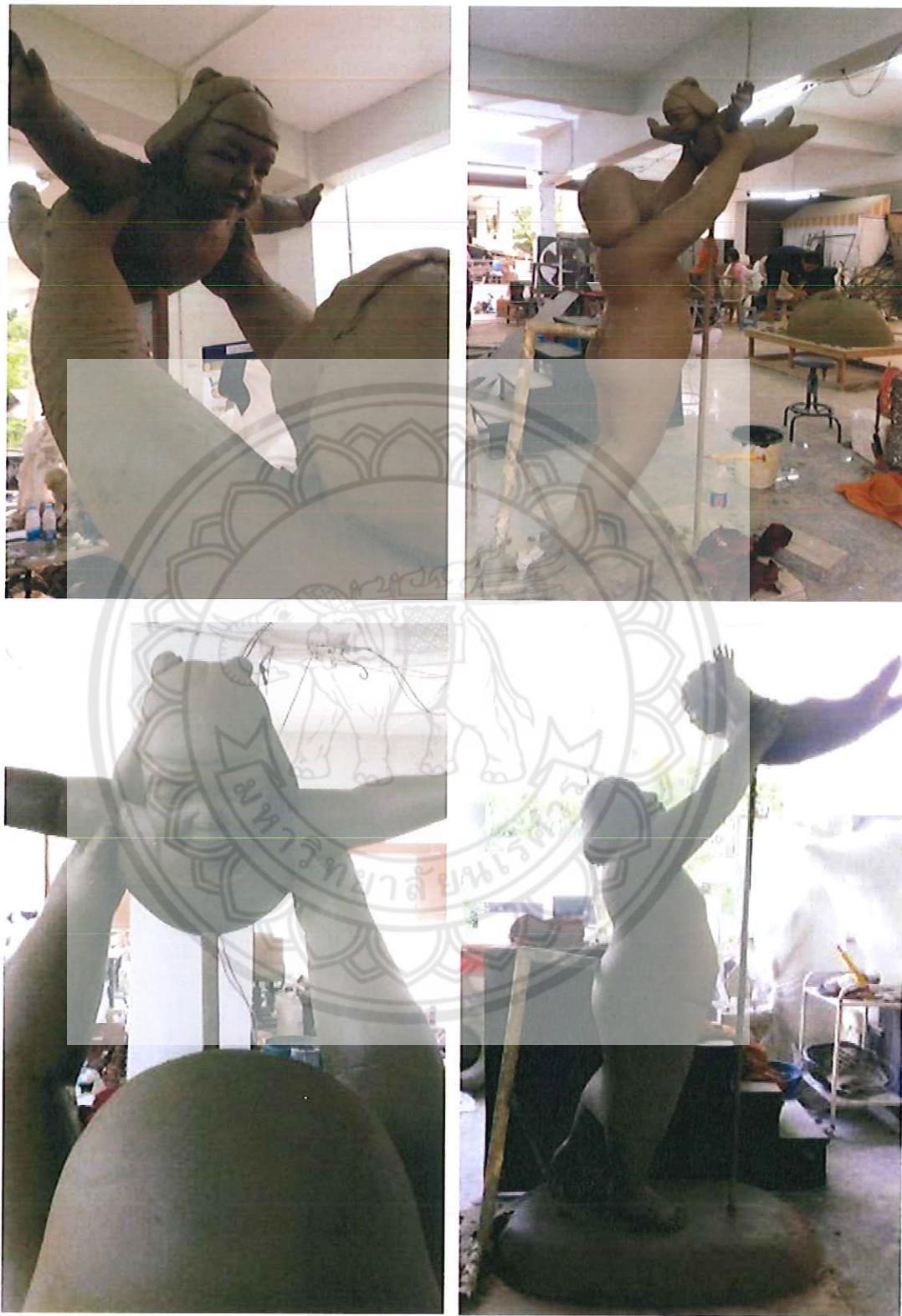
แบบร่าง 3 มิติ ที่ผู้สร้างสรรค์ได้ปรึกษากับอาจารย์ที่ปรึกษาและแก่ไขเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จะเริ่มเข้าสู่กระบวนการขยายให้ได้สัดส่วน ขนาดตามความเหมาะสม

1. ขั้นตอนขึ้นโครง พัฒนาแบบร่างจัดองค์ประกอบเหมาะสมกับนำมาย้ายโดยการขึ้นโครงด้วยเหล็กแล้วผูกครอสเพื่อการรับน้ำหนักดิน

ภาพประกอบที่ 20 ขั้นตอนขึ้นโครง

2. ขั้นตอนขึ้นดิน(ปั้น) ขึ้นดินในโครงเหล็กที่เตรียมไว้ตามแบบร่างที่ได้สร้างสรรค์ แล้วเก็บรายละเอียดของงานในดินให้เรียบร้อยตามที่ตั้งไว้

ภาพประกอบที่ 21 ขั้นตอนการขึ้นดิน

3. ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์, หล่อ
- แบ่งพิมพ์เพื่อสร้างแม่พิมพ์ทุบ

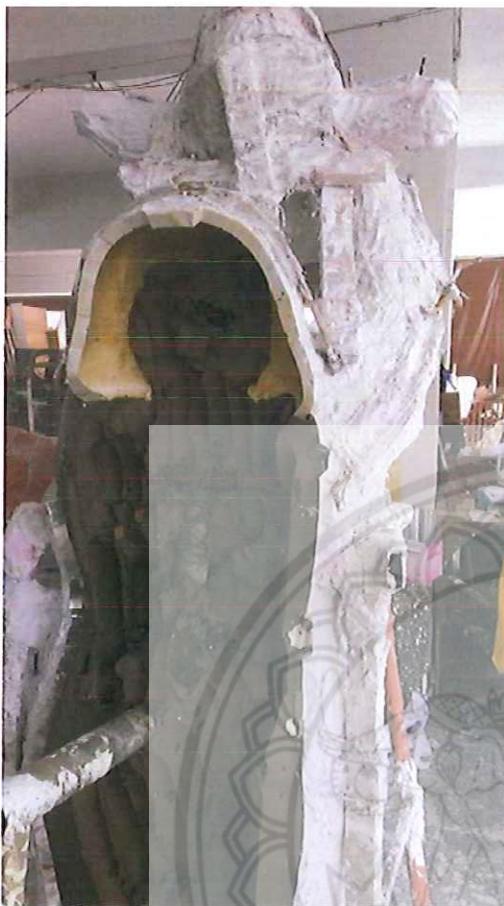
ภาพประกอบที่ 22 ขั้นตอนการแม่พิมพ์

- ใช้ปูนพลาสเตอร์ผสมสีเป็นผิวขี้นแรกผิวขันแรกเพื่อให้ได้พิมพ์ที่สมบูรณ์โดยจะเกะรากายละเอียดกับผิวดิน และใช้ปูนพลาสเตอร์เป็นความหนาของแม่พิมพ์, จับไม้ จับกระสอบเพื่อในการดึงแม่พิมพ์ไม่ให้แตก

ภาพประกอบที่ 23 ขั้นตอนการทำแม่พิมพ์

- เปิดแม่พิมพ์เพื่อเอาจินออก และเข็คทำความสะอาดด้วยแม่พิมพ์

ภาพประกอบที่ 24 ขั้นตอนการเปิดแม่พิมพ์และควักดิน

-เมื่อแม่พิมพ์แห้ง ทาแม่พิมพ์ด้วยน้ำยาล้างจานให้ทั่วแม่พิมพ์ เพื่อเตรียมขันตอนหล่อต่อไป

ภาพประกอบที่ 25 ท่าน้ำยาล้างจานเตรียมหล่อ

-หล่อด้วยปูนปลาสเตอร์ จับกระสอบ จับเหล็กข้างในตัวงาน เพื่อความแข็งแรงของผลงาน หลังจากทำทุกชั้นก็ประกอบแม่พิมพ์กลับตามเดิม ถือว่าเสร็จกระบวนการหล่อ

ภาพประกอบที่ 26 ขั้นตอนการหล่อ

4. ขั้นตอนการทุบแม่พิมพ์ หลังจากหล่อและประแม่พิมพ์เสร็จ ทิ้งพักไว้ให้ปูนแข็งตัว แล้วค่อยๆ ใช้สิ่วกับมีดค่อนไม่ค่อยทุบอย่างเบามือ ระมัดระวังเพื่อไม่ให้แตกหรือเสียหายส่วนใด

ภาพประกอบที่ 27 ขั้นตอนการทุบแม่พิมพ์

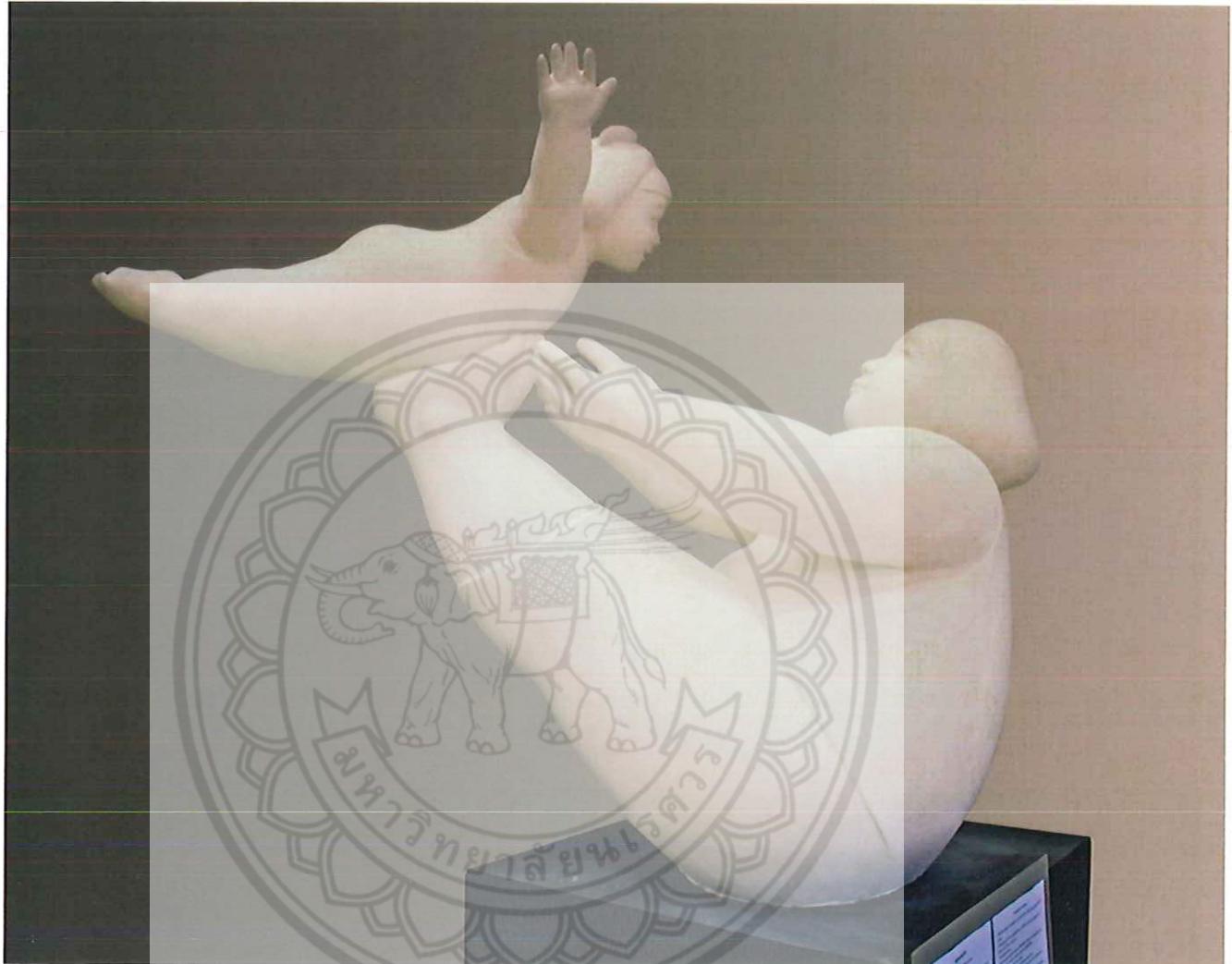
5. ขั้นตอน ขัด-แต่ง ชิ้นงาน หลังจากที่ทุบแม่พิมพ์ออกแล้วก็จะได้ผลงาน หากไม่สมบูรณ์ก็จะมีการขัดแต่งด้วยปูนปลาส เทอร์หรือปูนยิปซัม ให้สมบูรณ์ตามแบบที่ตั้งไว้

ภาพประกอบที่ 28 ขั้นตอนขัด – แต่ง ผลงาน

ผลงานศิลปะนิพนธ์

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

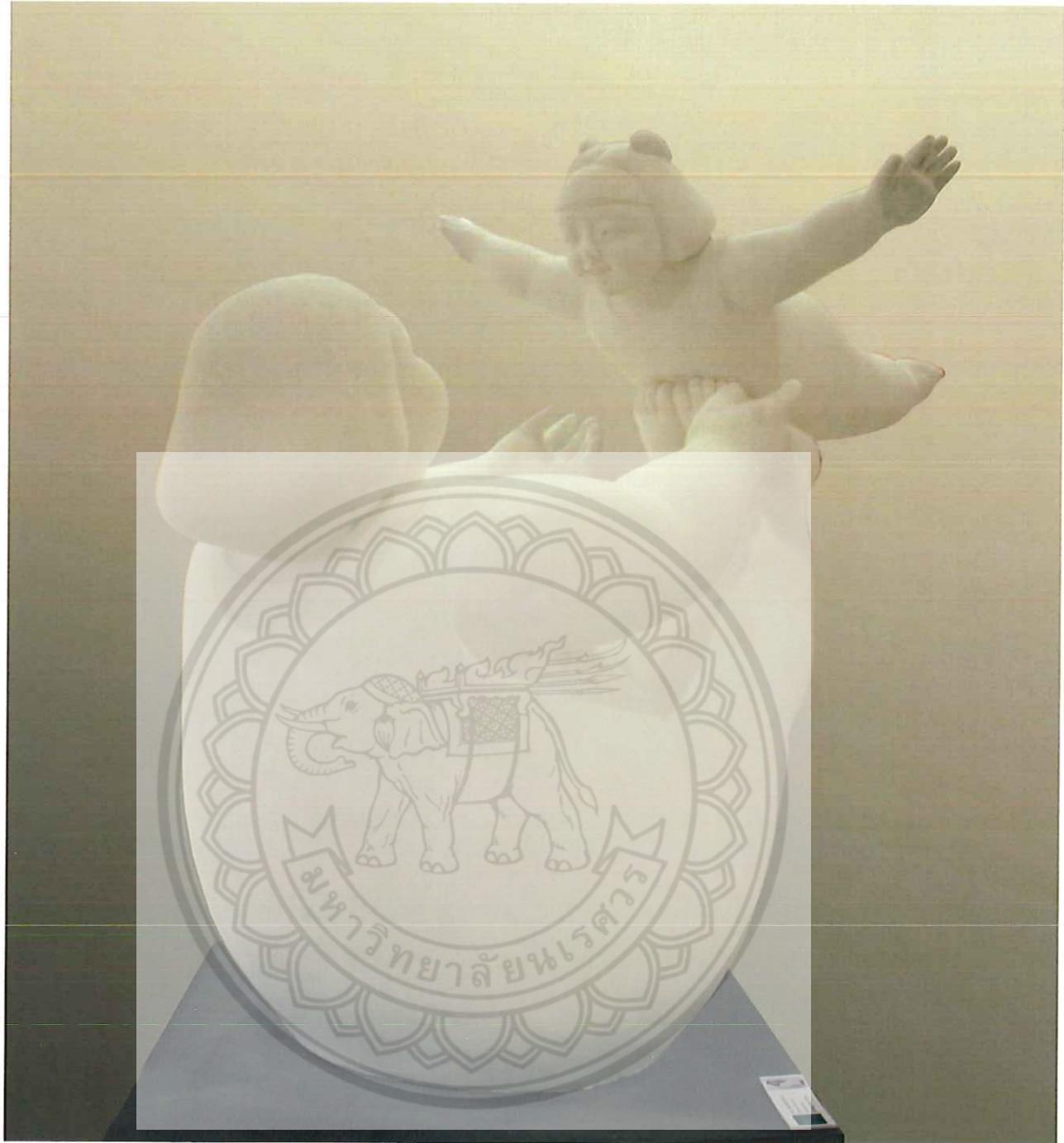

ภาพประกอบที่ 29 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : แม่ลูกสายใยแห่งรัก

เทคนิค : ปلاสเตอร์

ขนาด : 75 x 140 x 110 cm.

ภาพประกอบที่ 29 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : แม่ลูกสายใยแห่งรัก

เทคนิค : ปลาสเตอร์

ขนาด : 75 x 140 x 110 cm.

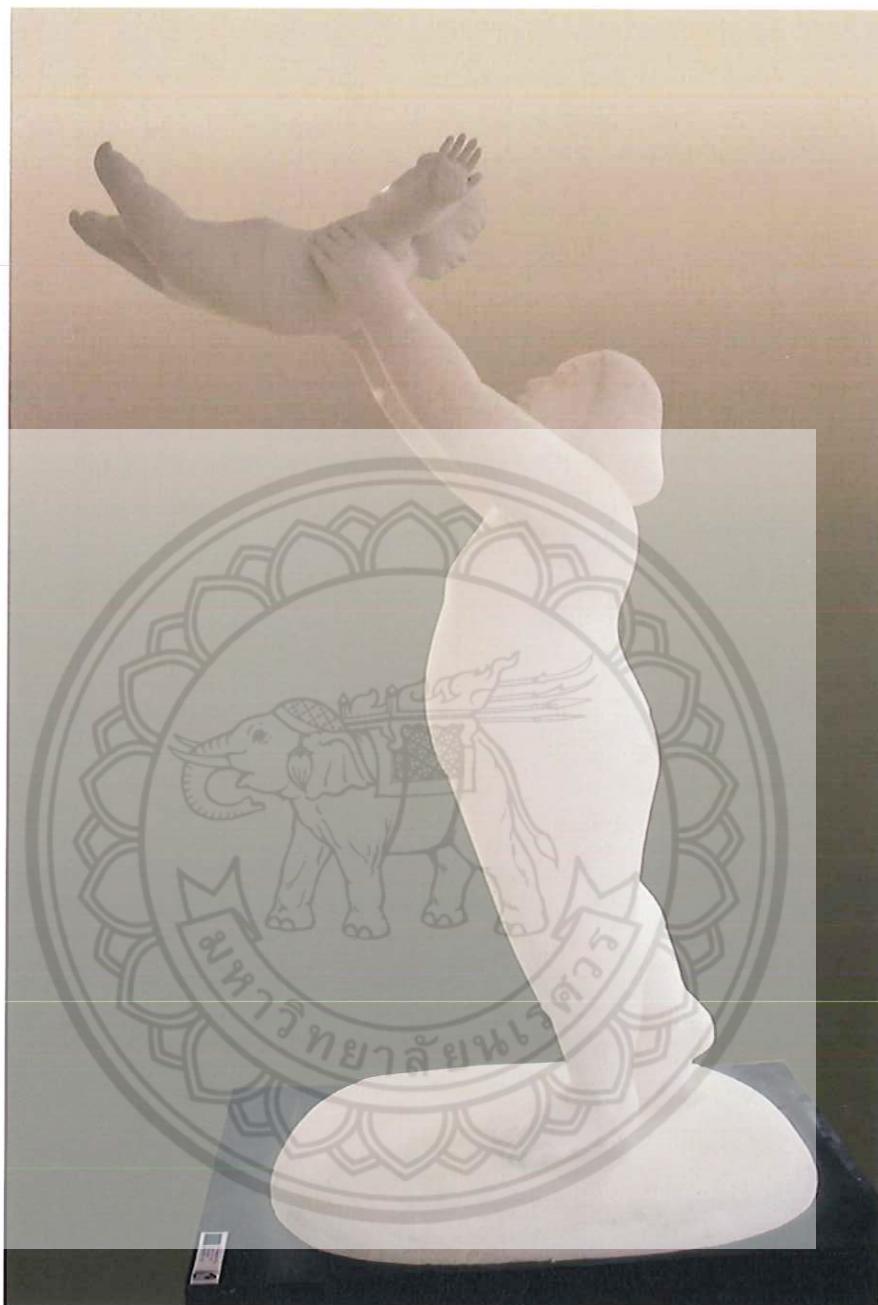
ภาพประกอบที่ 31 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 1

ชื่อผลงาน : แม่ลูกสายใยแห่งรัก

เทคนิค : ปลาสเตอร์

ขนาด : 75 x 140 x 110 cm.

ผลงานศิลปะปืนพนธ์ ชิ้นที่ 2

ภาพประกอบที่ 32 ผลงานศิลปะปืนพนธ์ ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : แม่ลูกสายใยแห่งรัก หมายเลข 2

เทคนิค : ปลาสเตอร์

ขนาด : 80 x 140 x 190 cm.

ภาพประกอบที่ 33 ผลงานศิลปินพนธ์ ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : แม่ลูกสายใยแห่งรัก หมายเลข 2

เทคนิค : ปلاสเตอร์

ขนาด : 80 x 140 x 190 cm.

ภาพประกอบที่ 34 ผลงานศิลปินพนธ์ ชิ้นที่ 2

ชื่อผลงาน : แม่ลูกสายใยแห่งรัก หมายเลข 2

เทคนิค : ปลายเหล็ก

ขนาด : 80 x 140 x 190 cm.

ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3

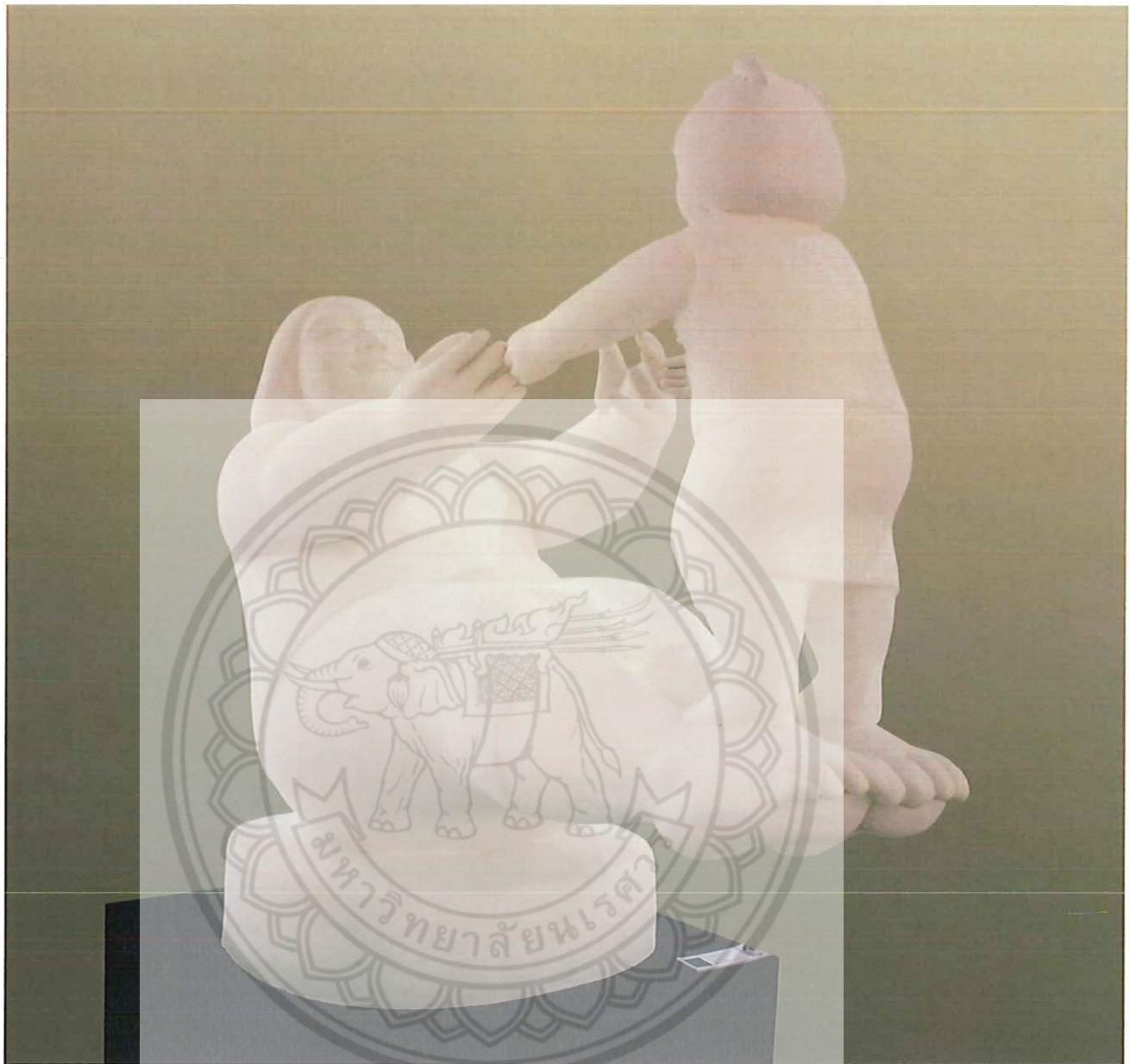

ภาพประกอบที่ 35 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน แม่ลูกสายใยแห่งรัก หมายเลข 3

เทคนิค ปลาสเตอร์

ขนาด 60 x 140 x 107 cm.

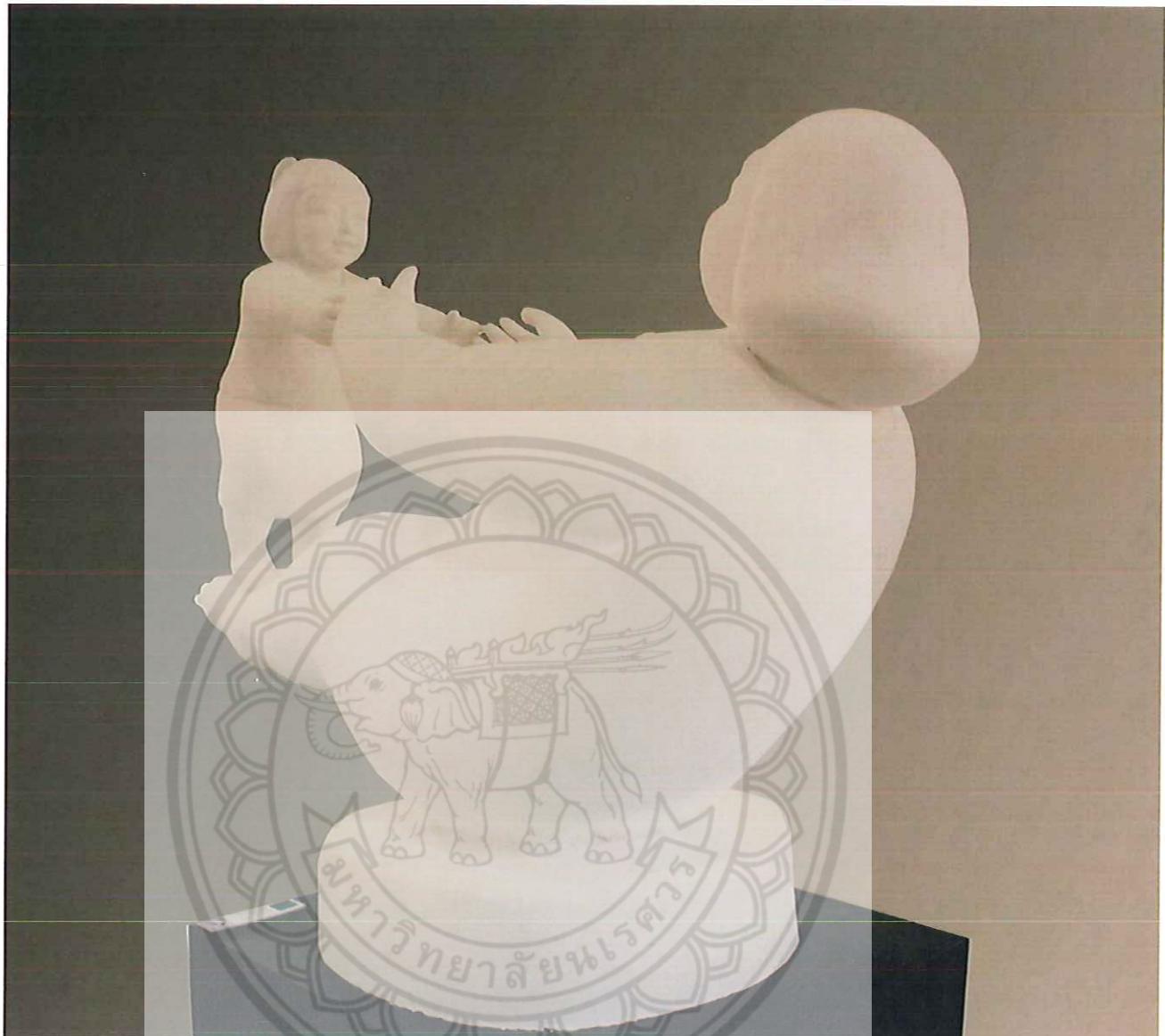

ภาพประกอบที่ 36 ผลงานศิลปะนิพนธ์ ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน แม่ลูกสายใยแห่งรัก หมายเลขอ 3

เทคนิค ปلاสเตอร์

ขนาด 60 x 140 x 107 cm.

ภาพประกอบที่ 37 ผลงานศิลปินพนธ์ ชิ้นที่ 3

ชื่อผลงาน แม่ลูกสายใยแห่งรัก หมายเลข 3

เทคนิค ปلاสเตอร์

ขนาด 60 x 140 x 107 cm.

บทที่ 4

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

1. ขั้นตอนการแสดงออกด้วยการใช้ทัศนธาตุทางศิลปะ (Visual Element)

เนื่องจากเนื้อหาและความบันดาลใจนั้น มีที่มาจากการประทับใจและความทรงจำในวัยเยาว์ที่ผู้สร้างสรรค์เคยได้ประสบได้ทำร่วมกันผู้เป็นแม่ซึ่งมันเป็นกิจกรรมที่แม่นั้นแสดงออกตามถึงความรัก ความห่วงใยที่มีให้กับลูก ซึ่งเป็นไปในรูปแบบของนานธรรม ทำให้การแสดงออกและถ่ายทอดความรู้สึกที่มีต่อภายในจิตใจ โดยผู้สร้างสรรค์เองต้องแสดงออกโดยผ่านทัศนธาตุทางศิลปะ

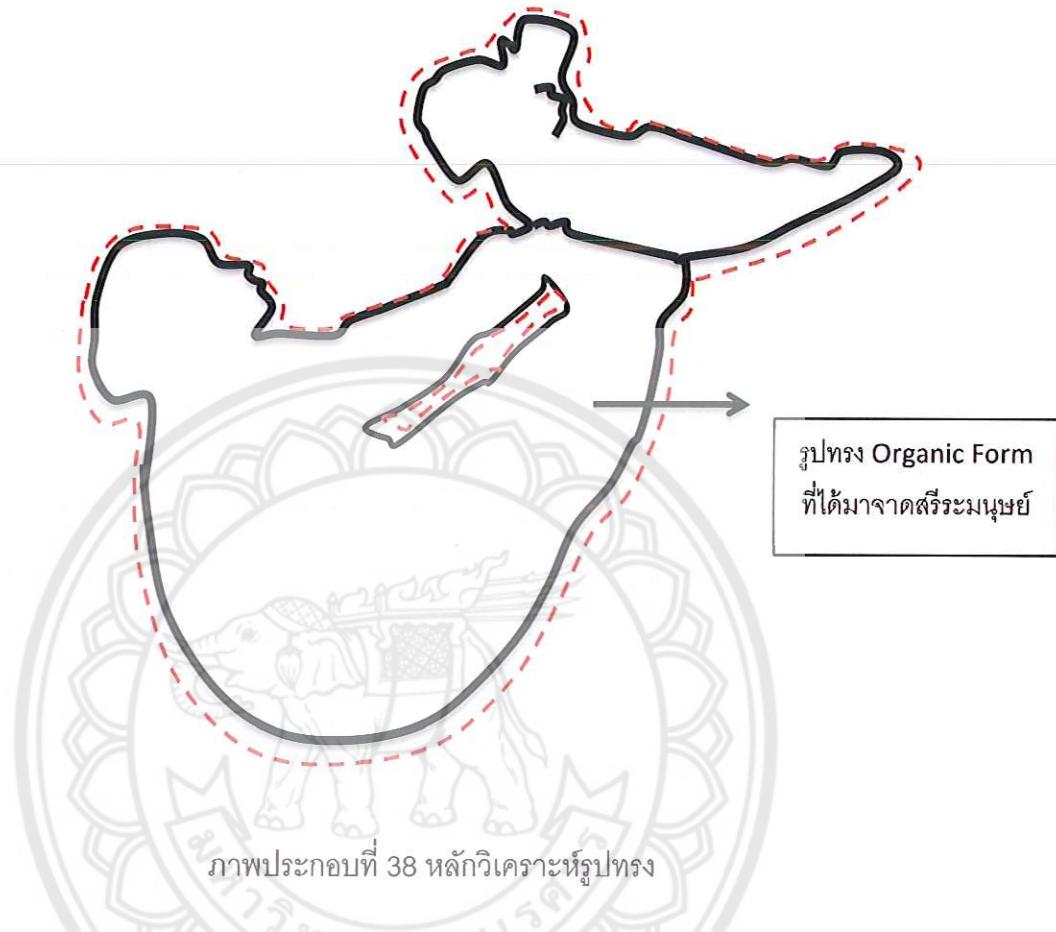
2. หลักการองค์ประกอบศิลปะ

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด แม่ลูกสายใยแห่งรัก ผู้สร้างสรรค์สร้างเอกภาพ (Unity) ด้วยการนำรูปทรงจากสีรวมมุขย์ที่เรียบง่ายและประسانกลมกลืนด้วยทิศทางของรูปทรง ขนาดของรูปทรงที่มีเล็ก ใหญ่ หนา บาง ก่อให้เกิดจังหวะ (Rhythm) ในขณะเดียวกัน ความเป็นเด่น (dominance) เกิดจากเส้นโครงสร้างของรูปทรงที่เคลื่อนไหวและน้ำหนักของแสงเงา (Tone) ดุลยภาพแบบสมมาตรเพื่อให้รู้สึกถึงความนิ่งสงบ เพื่อตอบสนองความรู้สึกถึงความอบอุ่น ความเอื้ออาทร ความรัก โดยการให้น้ำหนักและปริมาตร ที่กลมกลืน

3. หลักวิเคราะห์รูปทรง

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชื่อ แม่ลูกสายใยแห่งรัก นี้ ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปทรงที่เป็นอินทรียรูป (Organic Form) ได้มาจากเส้นโครงสร้างจากสีร่างร่างกายของคนควบคู่กับอ้วนขณะกำลังแสดงความรักให้แก่ลูกด้วยลักษณะท่าทาง ส่วนเส้นโครงสร้างมีทั้งประسانกลมกลืนและขัดแย้งในเรื่องกัน ลักษณะของรูปทรงเป็นมวล (Mass) ผสมแตกแขนง (Skeletal) ผู้สร้างสรรค์ได้นำทัศนคติที่แสดงแต่ในแง่ด้านของชีวิต หรือความคิดสูงสุด ความคิดนึกฝัน และความรู้สึกมีลักษณะรวมกันอีกชนิดหนึ่งคือความนิยมโดยแสดงออกเป็นลักษณะผลงานแบบ รูปแบบสัจنيยม (Realism)

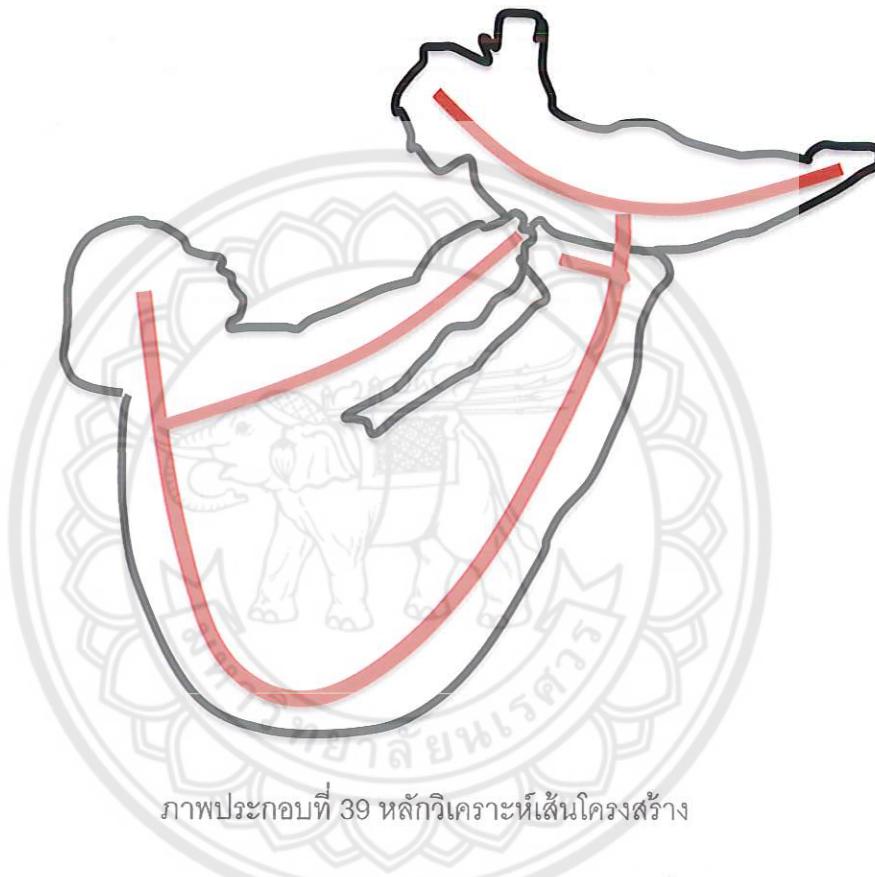
รูปทรง (From) คือสิ่งที่มองเห็นได้ เป็นส่วนที่สร้างขึ้นด้วยการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนะชาตุซึ่งรูปทรงจะประกอบไปด้วย เส้น น้ำหนัก ที่ว่าง สี และพื้นผิว รูปทรงประกอบไปด้วย 2 ส่วน โครงสร้างทางรูปและโครงสร้างทางวัตถุ

ในงานของผู้สร้างสรรค์รูปทรงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการชักจูงให้ผู้ชมเข้าสู่เรื่องราวและเนื้อหา เพราะรูปทรงเหล่านี้ถูกสร้างโดยอ้างอิงจากเรื่องราวที่ผู้สร้างสรรค์ใช้รูปที่เป็นอินทรีย์รูป (Organic Form) ที่ได้มาจากการศรีระมนุษย์ที่กำลังทำกิจกรรมบางอย่างกับอีกบุคคลหนึ่ง ผู้สร้างสรรค์ใช้ลักษณะของรูปทรงที่เป็นมวล (Mass) ผสมแตกแขนง (Skeletal Form) และมีการตัดthonเพิ่มแต่งให้รูปทรงคลี่คลายเป็นผลงานประติมากروم

เส้น (Line) เป็นทัศนาชาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกแขนงแม้แต่ในงานประติมากرومซึ่งส่วนมากจะแสดงออกด้วยวัสดุและปริมาตร แต่ก็ยังคงประกอบขึ้นด้วยมวลของรูปทรงกับเส้นรูปนookที่สมบูรณ์ คำจำกัดความเส้นมีดังนี้

1. เส้นเกิดจากจุดที่ต่อกันในทางยาว
2. เส้นเป็นขอบเขตของที่ว่าง ขอบเขตของสิ่งของ ขอบเขตของรูปทรง ขอบเขตของน้ำหนักและขอบเขตของสี
3. เส้นเป็นขอบเขตของกลุ่มสิ่งของ หรือรูปทรงที่รวมกันอยู่เป็นโครงสร้าง

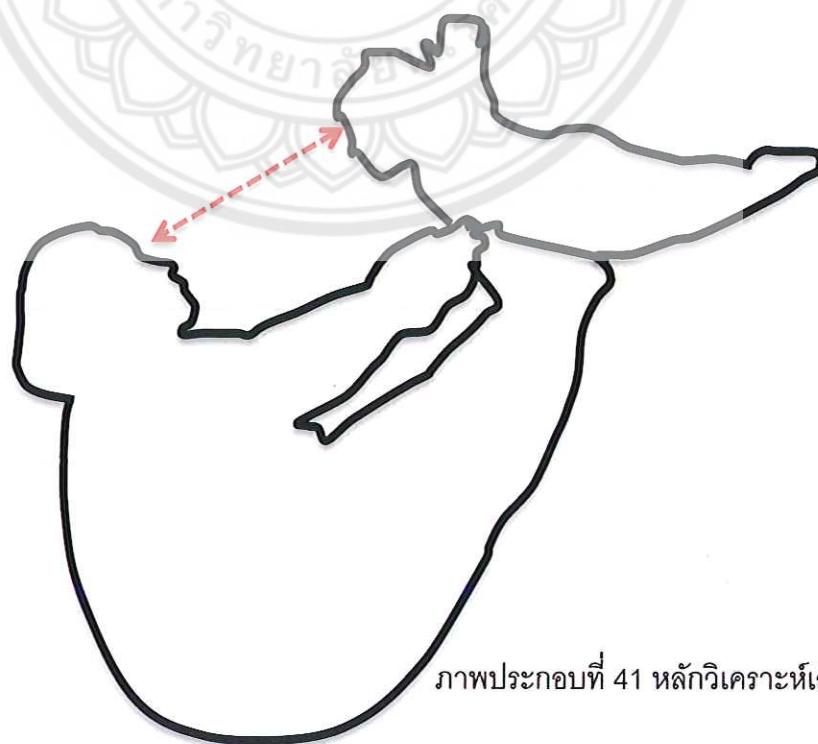
ภาพประกอบที่ 39 หลักวิเคราะห์เส้นโครงสร้าง

ในงานผู้สร้างสรรค์มีการใช้เส้นโครงสร้าง (Structural Line) คือ เส้นที่เป็นโครงสร้างภายใน เป็นเส้นที่มีความสำคัญมากในงานเป็นเส้นที่มีอิ曼าจในงาน ที่ทำให้ความรู้สึก แข็งแรง สมดุล และหยุดนิ่ง เส้นโครงสร้างที่ทำให้ภายในงานเกิดความรู้สึก คือ เส้นโครงสร้างที่ให้ความรู้สึก เคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ ลื่นไหล ต่อเนื่อง สุภาพ นุ่มนวล อ่อนโยนเหมือนความรักที่ต้องดูแลอย่างบอบบาง และทะนุถนอม

ภาพประกอบที่ 40 หลักวิเคราะห์เส้นรูปบนกรุปทรง

ในงานผู้สร้างสรรค์มีการใช้เส้นรูปบนกรุของรูปทรง(outline) เป็นเส้นที่แสดงขอบเขตของงานผู้สร้างสรรค์ เป็นเส้นที่มีลักษณะโค้งตามสรีระของมนุษย์เป็นเส้นที่เกิดขึ้นจากการผ่านการสร้าง เพิ่มรูปทรงของผู้สร้างสรรค์ และเส้นลักษณะเดิมที่ถูกเปลี่ยนแปลงตามการทำให้เกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวที่นุ่มนวล

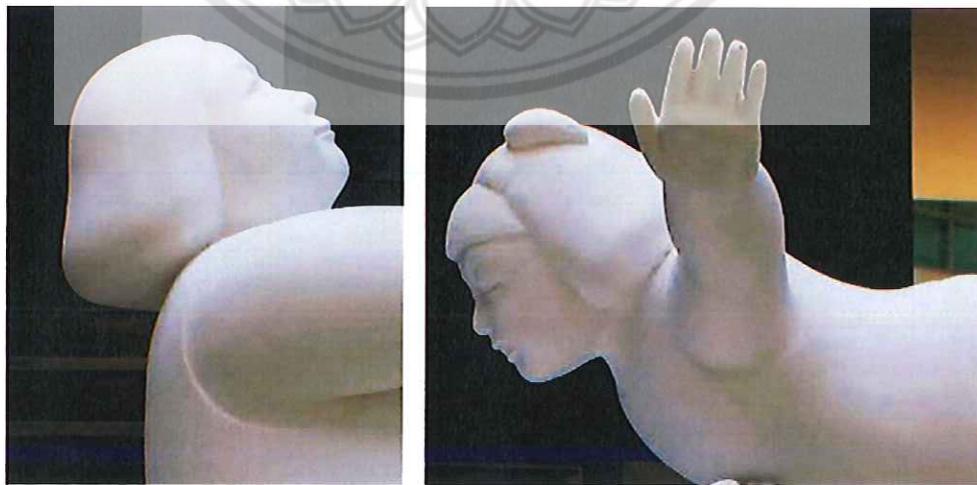
ภาพประกอบที่ 41 หลักวิเคราะห์เส้นนำสายตา

ในงานของผู้สร้างสรรค์นั้นมีการใช้เส้นนำสายตามะหวังแม่กับลูก เป็นเส้นที่มองไม่เห็นด้วยตา แต่ให้ความรู้สึกถึงความรัก ความอบอุ่น ความบอบบาง น่าเอ็นดู และความอ่อนโยน ที่แม่งอบให้จากสายตาที่ประสมกัน

น้ำหนัก (Tone) หน้าที่ของน้ำหนัก ให้ความแตกต่างระหว่างรูปแบบพื้นหรือรูปทรงกับที่ว่าง ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหวด้วยการนำสายตามะหวังของผู้ดู บริเวณที่น้ำหนักตัดกันจะดูดึงดูดความสนใจ ภายในการของผู้สร้างสรรค์น้ำหนักเกิดจากแสงและเงา(Tone) ซึ่งเกิดจากบริเวณที่ถูกแสงสว่างและบริเวณที่เกิดเป็นเงาของวัตถุ คุณลักษณะของน้ำหนักมีดังนี้

1. ให้ความแตกต่างระหว่างรูปและพื้น หรือรูปทรงกับที่ว่าง
2. ให้ความรู้สึกเคลื่อนไหว เกิดจังหวะ ความงามสะดุกดตา
3. ให้ความรู้สึกเป็น 2 มิติ แก่รูปว่าง และความเป็น 3 มิติแก่รูปทรง
4. ทำให้เกิดระดับความตื้น - ลึก และระดับใกล้ - ไกลของผลงาน
5. ทำให้เกิดความกลมกลืนประสานกันของผลงาน

ภายในการของผู้สร้างสรรค์มีรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) ที่ได้มาจากการร่วงของมนุษย์ ทำให้ค่าน้ำหนักที่เกิดจาก Organic Form เกิดการไล่ค่าน้ำหนักจากเข้มไปอ่อนทำให้ค่าน้ำหนักกลืนผสมผسانกันจนเกิดความนุ่มนวลของรูปทรง เพื่อจะสื่อถึงความหมายของงานว่าแม่น้ำกำลังประคับประคอง ชี้แนะแนวทางต่างๆ ไม่ว่าจะลำบากขนาดไหน แม่ก็ยังพยายามเดียงดูแลส่งเสริมเราให้เดินไปในสู่ทางที่ดีและเป็นคนดี

ภาพประกอบที่ 42 หลักวิเคราะห์น้ำหนัก

ภายในงานของผู้สร้างสรรค์มีรูปทรงอินทรีย์รูป (Organic Form) ที่ได้มาจากสีรีระร่วงของมนุษย์ ทำให้ค่า�้าหนักที่เกิดจากOrganic Form เกิดการไล่ค่า�้าหนักจากเข้มไปอ่อนทำให้ค่า�้าหนักกลอกลืน ผสมผสานกันจนเกิดความนุ่มนวล อ่อนโยน ของรูปทรง

ที่ว่าง (Space) คือ ที่ว่างเป็นสิ่งที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ ที่ว่างมีอยู่ทั่วไปจะมีมิติกว้าง ยาว ลึกที่หา มีขอบเขตได้ ที่ว่างเป็นที่ศูนย์กลางที่มีบทบาทสำคัญมากในองค์ประกอบของรูปทรง

บริเวณว่างในงานทัศนศิลป์ เป็นบริเวณว่างที่ถูกควบคุมให้ดำเนินไปตามที่ผู้ทำงานต้องการ ลักษณะของ บริเวณว่างมี 2 ลักษณะ คือ

1.บริเวณว่างจริง (Physical Space) หรือบริเวณว่างทางกายภาพ หมายถึง บริเวณว่างที่ ปรากฏจริงในงาน ประดิษฐกรรม หรือสถาปัตยกรรม เป็นบริเวณว่างที่สามารถรับรู้สัมผัสได้

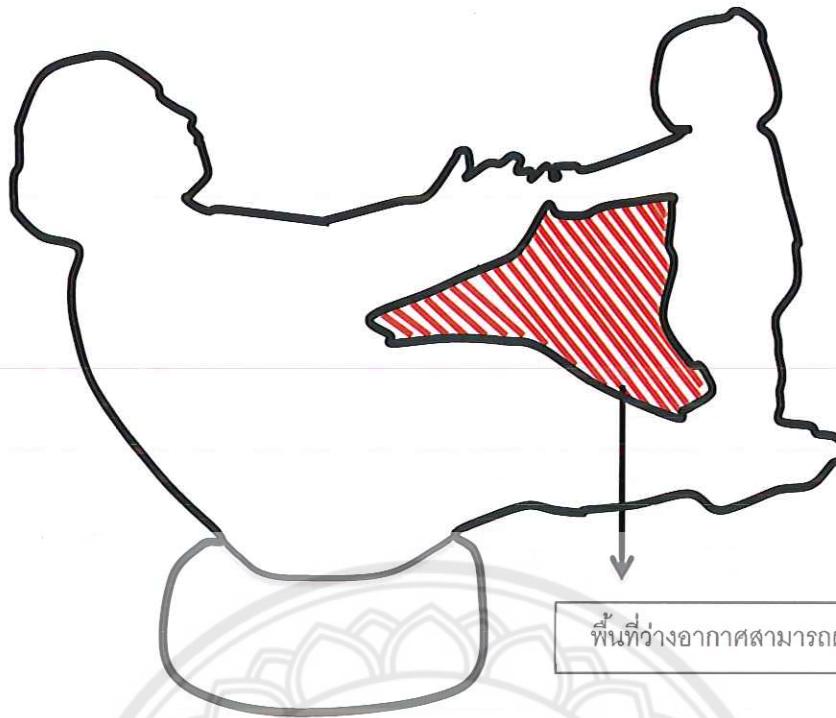
2.บริเวณว่างลงตัว (Pictorial Space) หมายถึง บริเวณว่างที่ปรากฏในงานจิตรกรรม ศิลปะ ภาพพิมพ์ เป็นบริเวณว่าง 3 มิติแสดงความกว้าง ความยาว และความลึก ในลักษณะลงตัว บริเวณว่าง ลักษณะนี้จะเรียกอีกนัยหนึ่งว่าบริเวณว่างแบบรูปภาพ

ประดิษฐกรรมจะมีพื้นที่ว่าง(Space)แบ่งได้ 3 ส่วนดังนี้

1.พื้นที่ว่างอากาศโดยรอบรูปทรง คืออากาศโดยรอบของรูปทรงถือเป็นที่ว่างรูปแบบหนึ่ง

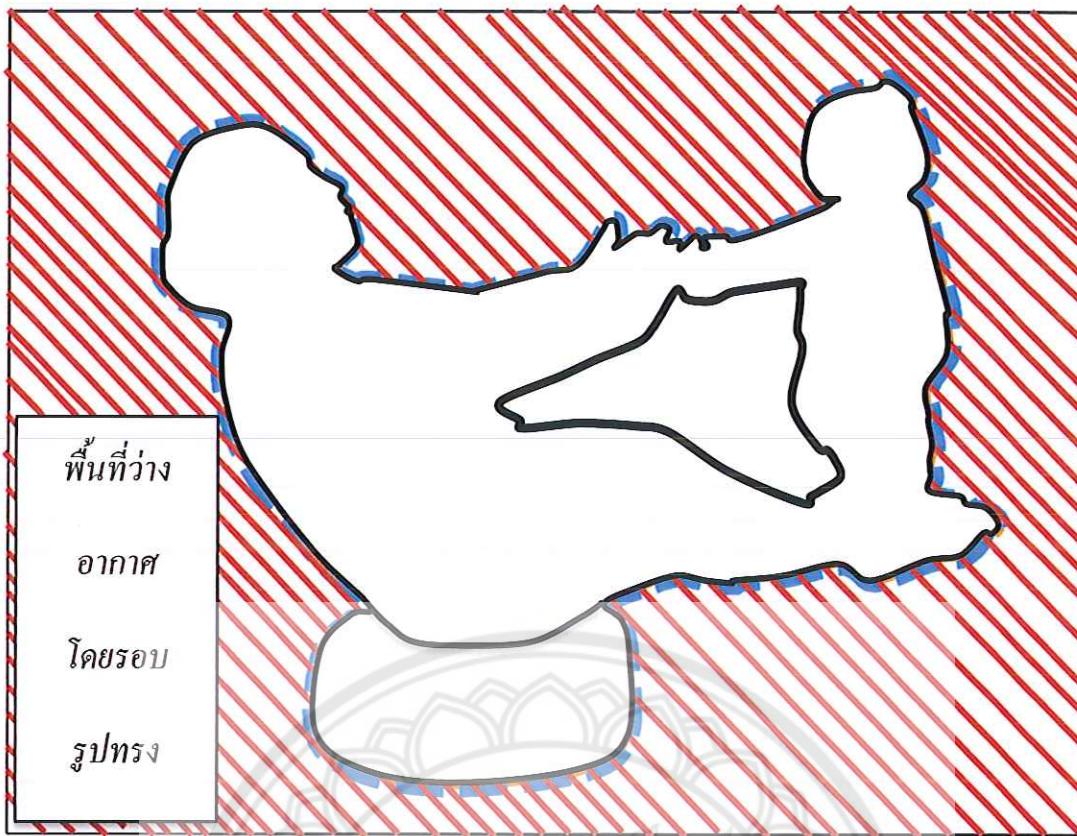
2.พื้นที่ว่างของรูปทรง คือพื้นที่ว่างที่เกิดขึ้นบนตัวงาน

3.พื้นที่ว่างรูปแบบเปิด คือบริเวณภายในของมีช่องว่างให้บรรยากาศไหลผ่านได้

ภาพประกอบที่ 43 หลักวิเคราะห์พื้นที่ว่าง

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างรูปเปิดที่อากาศไหลผ่านได้เนื่องจากผลงานของผู้สร้างสรรคนั้นได้เป็นงานประติมากรรมที่ได้แรงบันดาลใจจากศรีระของมนุษย์ที่กำลังถ่ายทอดความรักความอบอุ่น ดูแลท่านุต្តนอม โดยการเอื้อมมือประกบประคอง ลักษณะท่าทางจึงมีช่องว่างให้อากาศได้ไหลผ่านเพื่อให้ผลงานดูเคลื่อนไหวไปกับอากาศ

ภาพประกอบที่ 44 หลักวิเคราะห์พื้นที่ว่าง

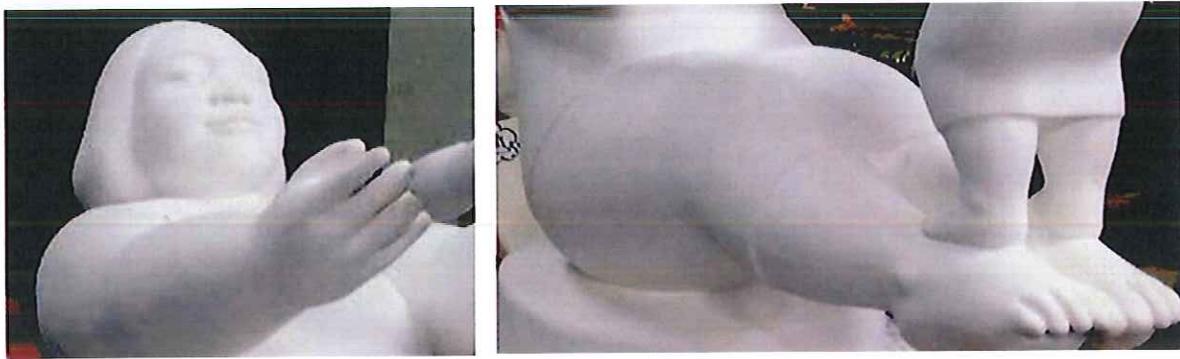
ในผลงานของผู้สร้างสรรค์มีที่ว่าง (Space) พื้นที่ว่างอากาศโดยรอบรูปทรง เป็นพื้นที่เกิดจากรูปแบบของที่ว่างแบบรูปปิด พื้นที่ว่างรอบนอกของผลงานนั้นสำคัญต่อการประดิษฐ์ความเพราะที่ว่างแบบนี้จะให้พลังเคลื่อนไหวลักษณะดึงเรียบและวิงอยู่รอบรูปทรงตลอดเวลา

พื้นผิว (Texture) คือ ลักษณะพื้นผิวของสิ่งต่างๆ ที่เมื่อสัมผัสจับต้องหรือมองเห็นแล้วรู้สึกได้ว่าหยาบลักษณะ มัน ด้าน ขรุขระ เป็นเส้น เป็นจุด

ลักษณะผิวมี 2 ชนิด

1. ลักษณะผิวที่เราجبต้องได้ เช่น กระดาษทราย ผิวส้ม แก้ว

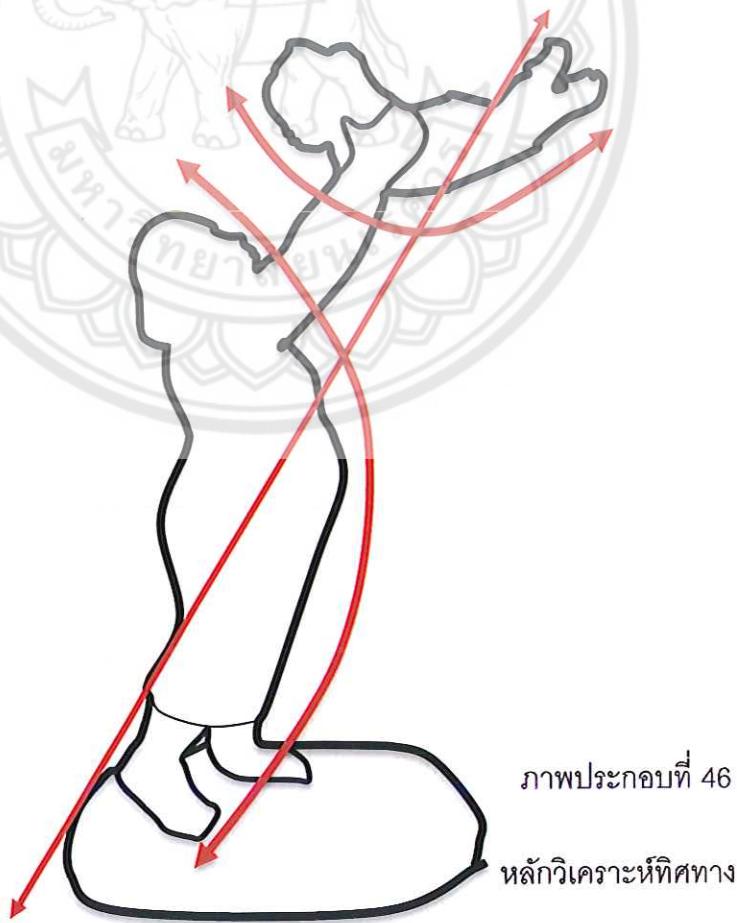
2. ลักษณะผิวที่ทำเทียมขึ้น เมื่อมองรู้สึกว่าหยาบ หรือหยาบ แต่เมื่อสัมผัสจับต้องแล้วกลับเป็นพื้นผิวเรียบๆ

ภาพประกอบที่ 45 หลักวิเคราะห์พื้นผิว

ผลงานผู้สร้างสรรค์มีลักษณะพิเศษที่ทำให้มีร่องรอยของพื้นผิวให้เข้ากับเนื้อหา หรือเรื่องราว พิวเรียบเป็นมันดึง สามารถบ่งบอกถึงความนุ่มนวล ความอบอุ่น และความอ่อนโยน ของผลงาน

ทิศทาง (Direction) หมายถึง ลักษณะที่แสดงให้รู้ว่าการออกแบบนั้นมีลักษณะจูงใจผู้พบเห็นไปในทิศทางใด และให้ความรู้สึกว่าการออกแบบนั้นมีลักษณะเช่นใด นอกจากนี้ การออกแบบโดยคำนึงทิศทางนี้จะช่วยให้สีกเคลื่อนไหวได้ด้วย

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นมีทิศทางของรูปที่ชัดเจน เพราะจากลักษณะรูปทรงเป็นลักษณะของการโyn เหวี่ยง ของรูปทรงทำให้มีทิศทางสองด้านคือ พุ่งไปข้างหน้า พุ่งสูงขึ้นทางด้านบนจึงทำให้ผลงานเกิดทิศทางที่น่าสนใจมากขึ้น ทิศทางที่เกิดขึ้นภายในงานของผู้สร้างสรรค์นั้นเกิดขึ้นตามลักษณะการเหวี่ยง การโยน ให้ดูเหมือนการเคลื่อนไหว ของการหยอกล้อกันของสองบุคคลนั้นคือแม่กับลูก

ทศนธาตุและรูปร่างรูปทรงเหล่านี้ถูกสร้างสรรค์ด้วยอุดมคติและสร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยใช้อารมณ์ความรู้สึกภายในบวกเข้ากับเนื้อหาที่ได้แรงบันดาลใจของผู้สร้างสรรค์และการใช้เทคนิคที่เฉพาะตัวสร้างรูปทรง เพราะผู้สร้างสรรค์ทำงานอยู่บนรูปอุดมคติ หรือ idealism ตามแนวความคิดและเรื่องราวที่ได้รับแรงบันดาลใจ

4. หลักการวิเคราะห์เนื้อหา

แนวความคิด ผู้สร้างสรรค์มีแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่อง แม่ลูกสายใยแห่งรัก เพราะสายใยความรักของแม่ นั้นเงินจากการดูแล การเอาใจใส่ ความอ่อนโยน ปลอบประโลม การอบความอบอุ่นให้แก่ลูกตั้งแต่ทารกจนเติบใหญ่ แต่ว่าด้วยความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมักจะเพิ่มมากขึ้นด้วยกิจกรรมต่างๆที่ได้ทำร่วมกัน เพราะกิจกรรมเป็นสิ่งที่ทำให้เราใกล้ชิดผูกพันกันมากขึ้น และในวัยเยาว์เป็นช่วงเวลาที่เด็กสามารถจำได้เรื่องราว ความอบอุ่น รวมถึงคำสอนได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นผู้สร้างสรรค์จึงนำความประทับใจในการแสดงออกของกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกันกับแม่เมื่อวัยเยาว์ มาเป็นสื่อแทนในการนำเสนอเรื่องราวของแม่ลูกสายใยแห่งรัก

แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรค์ได้แนวเรื่องเกี่ยวกับแม่ลูกสายใยแห่งรัก ความรัก ความห่วงใย ของแม่ที่มีให้แก่ลูก มาสร้างสรรค์ให้มีความรู้สึกในทางบวก(Positive) คือความรักที่มีโดยไม่มีที่สิ้นสุด อกมาในประเภทผลงานประติมกรรม

บทที่ 5

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ในหัวข้อเรื่อง แม่ลูกสายใยแห่งรัก (Loving Interconnection of Mother and Child) เป็นการนำเสนอแบนจากสายใยความรักของแม่ นั้นเริ่มจาก การดูแล การเอาใจใส่ ความอ่อนโยน ปลอบประโลม การมอบความอบอุ่นให้แก่ลูกดังแต่ทารกจนเติบใหญ่ แต่เวลาด้วยความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นมักจะเพิ่มมากขึ้นด้วยกิจกรรมต่างๆที่ได้ทำร่วมกัน เพาะกิจกรรมเป็น สิ่งที่ทำให้เราใกล้ชิดผูกพันกันมากขึ้น และในวัยเยาว์เป็นช่วงเวลาที่เด็กสามารถจำได้เรื่องราว ความอบอุ่น รวมถึงคำสอนได้อย่างรวดเร็ว ในการแสดงออกของกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกันกับแม่เมื่อวัยเยาว์ มาเป็นต่อ แทนในการนำเสนอเรื่องราวของ แม่ลูกสายใยแห่งรักผู้สร้างสรรค์คือสร้างสรรค์เป็นผลงานประติมากรรม แบบสัจنيยม (Realism) โดยใช้สีรุ้งและการแสดงออกของกิจกรรมแม่กับลูก และผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์และสร้างสรรค์รูปทรงรูปร่างที่มีเรียบง่าย

โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาทำให้เกิด กระบวนการการเรียนรู้ ไม่เพียงแค่ในกระบวนการทำงานสร้างสรรค์เท่านั้นรวมไปถึงการใช้ชีวิตของผู้ สร้างสรรค์เองด้วย เมื่อเกิดการเรียนรู้ยอมทำให้เกิดการพัฒนาในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ จนนำไปสู่การ บันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ให้อย่างระบบในภาคเอกสาร

จากการทำงานศิลปะนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลงานทั้งภาคชินงานจริงและภาค เอกสารจะสามารถสร้างประโยชน์ให้แก่ผู้ที่สนใจศึกษาศิลปะทัศนศิลป์ได้ และไม่ว่าคุณค่าของผลสำเร็จจะ อยู่ในระดับใดผู้สร้างสรรค์จะนำไปปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาเพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้ดียิ่งขึ้นต่อไปใน อนาคต

ข้อเสนอแนะ

ปัญหาในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปินพนธ์

ด้านวัสดุ ข้อดี ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุปูนปลาสเทอร์ ซึ่งมีความงามในตัววัสดุอยู่แล้วทำให้ตัวผลงานออกมากดูเหมือนจะสมกับเนื้อเรื่อง ง่ายต่อการขัด และราคาไม่แพง

ข้อเสีย ปูนปลาสเทอร์เป็นวัสดุที่ต้องใช้เวลาในกระบวนการขัดแต่ง เพราะต้องรอให้ตัวงานแห้งถึงจะขัดง่าย ปูนปลาสเทอร์ เป็นวัสดุที่ค่อนข้างเประยากต่อการเคลื่อนย้าย

วิธีแก้ไข เพิ่มระยะเวลาในการทำงานมากขึ้นเพื่อเพื่อเวลาในการขัดแต่งและใช้เครื่องหุ่น

แรง

ด้านเทคนิค ข้อดี เทคนิคปั้นหล่อเป็นเทคนิคที่สามารถประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

ข้อเสีย เทคนิคปั้นหล่อเป็นกระบวนการที่ใช้เวลาในการทำงานค่อนข้างมาก ตั้งแต่กระบวนการแรกยันกระบวนการสุดท้าย ระหว่างการทำงาน ก็จะมีปัญหาเล็กบ้าง ใหญ่บ้าง เช่น โครงแกนเหล็กข้างในตอนปั้นจะรับน้ำหนักได้ไม่ดี ดินร่วน ดินเหนียวที่เตรียมไว้สำหรับปั้นไม่พอ จึงเกิดปัญหานี้ในเรื่องของเวลาที่ต้องในการปฏิบัติงานให้

วิธีแก้ไข ทำโครงสร้างหรือแกนโครงปั้นให้แข็งแรง น้ำหนัก เตรียมดินให้มากพอที่จะปั้น

งานแต่ละชิ้น กำหนดเวลาและระยะเวลาการทำงาน

ความคิด ข้อดี ผู้สร้างสรรค์ทำงานอยู่บนพื้นฐานของการคิดบาง ทำให้มีความสุขกับการทำผลงานศิลปินพนธ์

ข้อเสีย ผู้สร้างสรรค์ยังคงมีความคิดติดกับรูปร่างของคนอ้วนที่เกิดจากการจินตนาการ เองว่าต้องเป็นแบบนี้ อกมาเป็นแบบนี้ โดยอิงจากภาพถ่ายน้อย ผลงานจึงอกมาแบบ กึ่งๆกุดมคติ กึ่งเหมือนจริง

วิธีแก้ไข ฝึกฝนในการคิดและศึกษางานศิลปะเพิ่มเติมเพื่อพัฒนางานในชุดต่อไป

พื้นที่ปฏิบัติงาน ข้อดี สามารถเข้าใช้ได้ตลอด 24 ชั่วโมงและมีอุปกรณ์ให้ยืมใช้ได้

ข้อเสีย เนื่องจากพื้นที่เป็นที่โล่งบุคคลภายนอกสามารถเข้ามารบกวนตอนทำงานได้ อุปกรณ์ในการทำงานที่ทางคณะมีก็ไม่เพียงพอต่อนักศึกษา แสงสว่างไม่เพียงพอ และไฟฟ้าในการทำงานไม่พอต่อนักศึกษา

วิธีแก้ไข พยายามทำงานให้เสร็จภายในเวลากลางวันเพื่อกำรงเงินที่ดี ต่อไฟฟ้าส่วนที่นักศึกษาเองจำเป็นต้องใช้ และหาชื้ออุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอ

บรรณานุกรมและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

หนังสือศิลปะและสูจิบัตรศิลปนิพนธ์

ชุด นิมเสมอ,(2539),องค์ประกอบของศิลปะ, พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพ:บริษัทโอลิมพิกไทยวัฒนา
พานิช จำกัด
นาย ตะติยะ. ประติมกรรัมพ์นรุํวน . พิมพ์ครั้งที่ 1. หจก.เอมี เทරดิ้ง
กู๊ด วัฒนลิน.ประวัติศาสตร์ศิลปะ.กรุงเทพฯ:สิบปีละกา,2552
ART RECOED .เรื่องต้องรู้ของประติมกรรัม.ฉบับ 13:26 บริษัทอัมวินทันบุคเช็นเตอร์
ເກສະທ້ອນແຫ່ງຄວາມປ່ຽນປັບປຸງ ຂອງ ນນທີວຽກນິ້ນ ຈຳກັດປະລິນ , 2544

แหล่งอ้างอิงจากอินเตอร์เน็ต

<http://th.wikipedia.org/wiki/ความรัก>

<http://www.thaihof.org/main/article/detail/3561>

<http://www.mh.ac.th/StudentWorkM6/siriyaweb62/what%20art.htm>

<http://www.thaiartproject.org/sao.html> ภาพผลงาน อาจารย์สาววิภา วิเชียรเขตต์

ประวัติของผู้สร้างสรรค์

ชื่อ - สกุล นางสาววิจิตรา จำปาสุข

เกิด 1 เมษายน 2536

ที่อยู่ 72 ม.10 ต. สำราญ อ.เมือง จ.ยโสธร 35000

โทร. 095-6828929 , 096-8368456

E-mail. bubblemay.wj@gmail.com

ประวัติการศึกษา

2547 ประถมศึกษาโรงเรียนยโสธรวิทยาคาร

2548 มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนยโสธรพิทยาคม

2550 มัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนยโสธรพิทยาคม

2554 คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาศิลปะและการออกแบบ สาขาวัสดุศิลป์
วิชาเอกประดิษฐกรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก